

ดาบพิฆาต อสูร

14

อักษร
ของมูอัสไร

Koyoharu Gotouge

COPYRIGHT • ลิขสิทธิ์ถูกต้อง

SIAM INTER COMICS

เหมาะ
สำหรับ
15+

นิยายพิฆาต โอสึบุ

14

อักษร
มุ
คอง
มุอิจิโร่

Koyoharu
Gotouge

๗
๗
โตะ
กัน
จิโร่

เด็กหนุ่ม
จิตใจอ่อนโยน
ที่มุ่งเป้าจะฆ่าศัตรู
ที่ฆ่าครอบครัวเขา
เพื่อช่วยน้องสาว
มีความสามารถ
พิเศษ
ในการดม “กลิ่น”
หาตำแหน่งอสูร
หรือศัตรูได้

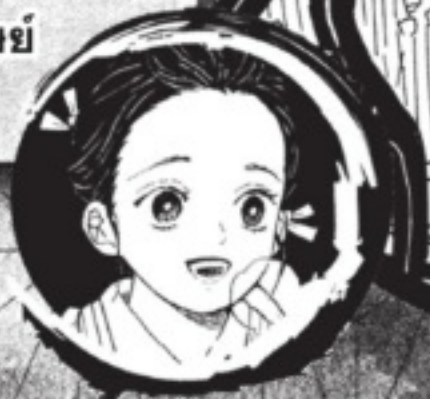
แะ

น่า

ตัว

ละคร

น้องสาวของทันจิโร่
ถูกอสูรทำร้าย
และกลายเป็นอสูร
แต่ทว่าเธอต่างจาก
อสูรทั่วไป ที่พยายาม
ปกป้องทันจิโร่
ที่เป็นมนุษย์

๗
๗
โตะ
เนซึ
โตะ

ในยุคไทโซ ทันจิโร่เด็กหนุ่มชายด่านถูกอสูรฆ่าครอบครัว เขาจึงออกเดินทาง
ร่วมกับน้องสาว เนซึโกะค้นหาอสูรที่ฆ่าครอบครัวของเขา เพื่อช่วยให้เนซึโกะที่โดน
เปลี่ยนเป็นอสูรกลับเป็นมนุษย์ดั้งเดิม

ทันจิโร่เข้าร่วมกลุ่มพิฆาตอสูร ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ พวกเขาได้พบกับทามาโยะ
อสูรที่ตั้งตนเป็นศัตรูกับคิบุซึจิ ทำให้ทันจิโร่ได้เบาะแสที่จะทำให้เนซึโกะกลับเป็นมนุษย์
เพื่อดาบเล่มใหม่ ทันจิโร่จึงต้องไปเยือนหมู่บ้านของช่างตีดาบที่ถูกซ่อนเป็น
ความลับ แต่ทว่าคิบุซึจิเองก็สังหารอสูรข้างชั้นที่ 4 ฮังเทงงู และอสูรข้างชั้นที่ 5 เกียกโกะ
ให้มาที่หมู่บ้านนี้เช่นกัน!

ทันจิโร่ต้องเผชิญหน้ากับอสูรร่วมกับเกนยะ, เสาทลักความรัก คันโรจิและ
เสาทลักหมอก โทคิโทที่มาเยือนหมู่บ้านในเวลานั้นพอดี แต่ทว่าอสูรข้างชั้นทั้ง 2 คน
ล้วนเก่งฉกาจ....

เรื่อง

ย่อ

อาทา
เมะ
ซึเะ
โอะตารุ

ช่างตีดาบที่รับผิดชอบ
ในการตีดาบให้ทันจิโร่ หากเจอ
คนที่ไม่ให้ความสำคัญกับดาบ
จะโกรธมาก

อาซึ
บึเะ
ฮิโอะ
คุเะ

นักล่าอสูร
รุ่นเดียวกับทันจิโร่
สวมหมวกหมูป่า
และชื่นชอบการต่อสู้

อังกา
ซึเมะ
เซม
ฮิยาซึ

นักล่าอสูรรุ่นเดียวกับ
ทันจิโร่ โดยปรกติแล้ว
จะเป็นคนขี้ขลาด แต่พอหมดสติ
จะแสดงพลังที่แท้จริงออกมา

โตะตีโตะ
มุฮิชิ
โร

“เสาหลักหมอก”
ของกลุ่มพิฆาตอสูร
ลูกหลานของผู้ใช้ปราณตะวัน
ที่เป็น “ปราณเริ่มต้น”

ฮิมา
ซึงาเวะ
เทมยะ

รุ่นเดียวกับทันจิโร่ มีพี่ชายเป็น
“เสาหลักวายุ” ชื่อซานามิ
ได้พบกับทันจิโร่อีกครั้ง
ที่หมู่บ้านช่างตีดาบ

โต
ซึเมะ
สึ

เด็กหนุ่มที่อยู่ในหมู่บ้าน
ช่างตีดาบ ไชโยริอิจิเซโรซึกิ
หุ่นกลของบรรพบุรุษช่วยทันจิโร่
ในการฝึกซ้อมดาบ

อสูร
ซังซึน
ซึ ๕
เทิมท
โทะ

ลอบเข้ามาในหมู่บ้านช่างตีดาบ
พร้อมกับฮังเทงงู
เพื่อทำให้กลุ่มพิฆาตอสูร
อ่อนแอลง

อสูร
ซังซึน
ซึ 4
ฮัง
เฆงงู

ลอบเข้ามาในหมู่บ้านช่างตีดาบ
ตามคำสั่งของคิบซึจิ มุซึน
สามารถแบ่งร่างโจมตีศัตรู

ตัน
โรจิ
มิซึริ

“เสาหลักความรัก” ของกลุ่ม
พิฆาตอสูร เข้ากลุ่มพิฆาตอสูร
เพื่อตามหาคู่รัก
ที่จะอยู่เคียงข้างกันตลอดชีวิต

สาร

บัญ

ตอนที่ 116

คนชั่วเข้า ... 5

ตอนที่ 117

ช่างตีตาบ ... 25

ตอนที่ 118

อักษร मुखของมูจิจิโร่ ... 45

ตอนที่ 119

คินเซฟ ... 65

ตอนที่ 120

ปะทะฟิปาก ... 85

ตอนที่ 121

สถานการณ์พิตปรกติ ... 105

ตอนที่ 122

ความตื่นเต้นชั่วขณะหนึ่ง ... 129

ตอนที่ 123

ภาพยนตร์ตก่อนตายของคินโรจิ มิซึริ ... 149

ตอนที่ 124

ทำตัวให้มันตึๆ หน้อยสึวะ ไอบ้านี่ ... 169

ตามพิฆาต เดโอสึริ

14

อักษร

มุ

ของ

มูจิจิโร่

ตอนที่ 116 คนชั่วช้า

อ๊า

—

!!!

อ๊า

—

อ๊า

—

!!!

อ๊า

—

ฟีนคอ
มันขาด
รีเปล่า
...

แต่ว่า
ยังไหว
รีเปล่า...
!?

พลังเสียง
อะไรกัน...
หูเรา...
!!

ถ้า
ตัดได้
ละก็
...
!!

ก่อนอื่น
ต้องฟัน
หัวมัน
ก่อน!!

กลืนผิดกับ
พวกอสูร
คิโตะโอราคุ
(ยินตีโกธา
โตกา
เฟลิตเฟลิน)

อะไร
กันแน่!?
จะทำยังไง
!?

ข้างหลังเรา
ข้างหลังเรา
มีอะไรอยู่
!!

อะไร
กัน
!?

พลังจาก
เลือดของ
เนซึโกะ
หมดชะแล้ว
!!

แข็ง!!
ฟันลึกไปกว่านี้
ไม่ได้!!

กันจิโร่
หลบไป
!!

จากตำแหน่งนี้
เราโดน
ลูกหลงแน่
เกินจะ
ยิงไม่ได้!!

ไม่ได้!!
เราตัดสินใจ
ผิด!!

โดน
โจมตี
แน่...
!!

แย่
แล้ว

เนซีโกะ
:
!!

เจ้าคนชั่ว
ทำร้าย
ผู้อ่อนแอ

เนซีโกะ
เป็นขี้ใจ
บ้าง

นา

เกิน
ทาน
ทน

ไม่
พอใจ

ไม่สบ
อารมณ์

僧

僧

僧

僧

เจ้า
กวน
ชั้วชา

శ్రీ

ตัวที่
6...
!!

ไม่สิ...!!
ไม่ใช่
ตัวที่ 6
?

กลิ่นอาย...
ของพวกอสูร
คิโตะโอราค
หายไป

ยังจะออกมา
อีกเหรอ!!
เรื่องบ้า
อะไรกัน
พอซึกที่
ได้มัย!!

นี่มัน
สถานการณ์
อะไรกัน

เกิด
อะไรขึ้น
!?

เมื่อกี
ยังเป็น
อสูรโกราธา
อยู่เลย

ไอ้
หมอนั้น

อสูรโกราธา
ก็เชื่อมือ
ทั้ง 2 ข้าง
ขึ้น

ตอนที่ดาบ
ของตันจิโร่
ฟันโดนคอของ
อสูรตัวเล็กนั้น

มันก็
ดึงเอา

และใน
ชั่วพริบตา
นั้น

อสูรยินดี
และอสูร
เฟลิตเฟลิน
มาหา

และดูดเอา
อสูร
ทั้ง 2 คน
เข้าไป

บดขยี้
ร่างกาย

อสูรโกรธา
ก็เข้าไปหา
อสูรโตกา

และ
ในปริบตา
ต่อมา

ราวกับ
จะพูด
อะไร
บางอย่าง

อสูร
โศกา
อ้าปาก

จากนั้น
ร่างของ
อสูรโศกา
ก็เปลี่ยนไป

แต่ก็
โตนตูด
เข้าไป
ก่อนที่จะ
ออกเสียง

เป็น
ร่าง
นั้น

รวมร่าง
โดยไม่รวม
ร่างคนแก่
ที่น่าจะเป็น
ร่างจริง

นั่นมัน
อะไรกัน?
ไม่ใช่ร่างแยก
แต่กลับ
อ่อนเยาว์ลง

เป็น
เด็ก

แรงกดดัน
มหาศาล
ทำเอา
เจ็บหน้าอก

หายใจ
ไม่
ออก

แถ

ไม่พอใจ
อะไร
ที่ข้าทำรี

憎

อะไร
?

憎

เจ้า

ทำเอา
แขนขา
หมดแรง
ยืนไม่ไหว

หนัก

น้ำ
เสียง

และ
แรง
กดดัน

พวก

ที่ถูกไล่อ้อน
จนตกที่นั่ง
ลำบาก
แล้วจะ
ระเบิดพลัง
ออกมาได้

ใช่
จะมีเพียง
มนุษย์

ซึ่
ซ้า

ทุกครั้ง
ความรู้สึก
อันแรงกล้าที่จะ
ปกป้องตนเอง
ถูกมนต์อสูรโลหิต
สร้างเป็นร่างแยก

และ
เอาชนะ
มาได้

อสูร
ที่ชื่อว่า
ฮังเทงชู

ถูกไล่ต้อน
ให้ตกอยู่ใน
ที่นั่งลำบาก
หลายครั้ง
หลายหน

ก็ยิ่ง
แข็งแกร่ง
มากขึ้น
เท่านั้น

ยิ่งโดน
ไล่ต้อน
มาก
เท่าไร

ทำไม
พวกข้า

ทำไม

ถึงเป็น...
พวกชั่วช้า
?

หะ
...

เมื่อกี้พวกแก
จะทำร้าย
“ผู้อ่อนแอ”
ที่ตัวเล็ก
เท่าฝ่ามือ

ก็เพราะ
กลั่นแกล้ง
“ผู้ที่
อ่อนแอ”

ยังงี้
เล่า

ถือเป็น
การกระทำ
ของคนชั่ว

เป็น
การกระทำ
ที่แสน
ชั่วช้า

จำนวนมนุษย์
ที่กินเข้าไป
ไม่ใช่แค่ร้อย
หรือ
สองร้อยคน
แน่ๆ!!

กลั่น
ของ
พวกแก
นี่...

มัน
กลั่น
เลือด
!!

อย่ามา
พูดบ้าๆ

ผู้อ่อนแอ
ตัวเล็ก?
ใครกัน...
หมายถึง
ใครกัน

ทำสิ่ง
ที่ต้องชดใช้
ด้วยชีวิต
ฉันเหรอ
!?

ทุก
คน

คน
พวกนั้น
ทำอะไร
แก?

อภัย
ให้ไม่ได้
เด็ดขาด

ตรรกะ
วิบัติ

แต่กลับ
ทำเหมือน
ตัวเองเป็น
เหยื่อ
เคราะห์ร้าย
แบบนี้ล่ะ
พอซักที
!!

ฆ่าและกิน
ผู้คน
จำนวน
มาก

ข้าจะต้อง
บั่นคอแก
ให้ได้
!!

ไอ
อสูรร้าย
—
!!

ดาบของมิซึริ
ตอนเก็บลงฝัก
ต้องมัดนกับประมาณนี้

ตอนที่ 117 ฆ่างัดดาบ

ยังพอ
โจมตี
ได้อีกครั้ง

อากาศ

ที่เหลือ
ในปอด

ปราณ
หมอก

กร:-
บวน
ที่ 17

เมฆา
เลื่อน
นภา

ซึ่

ซึ่

ซึ่

ซึ่

ซึ่

ซึ่

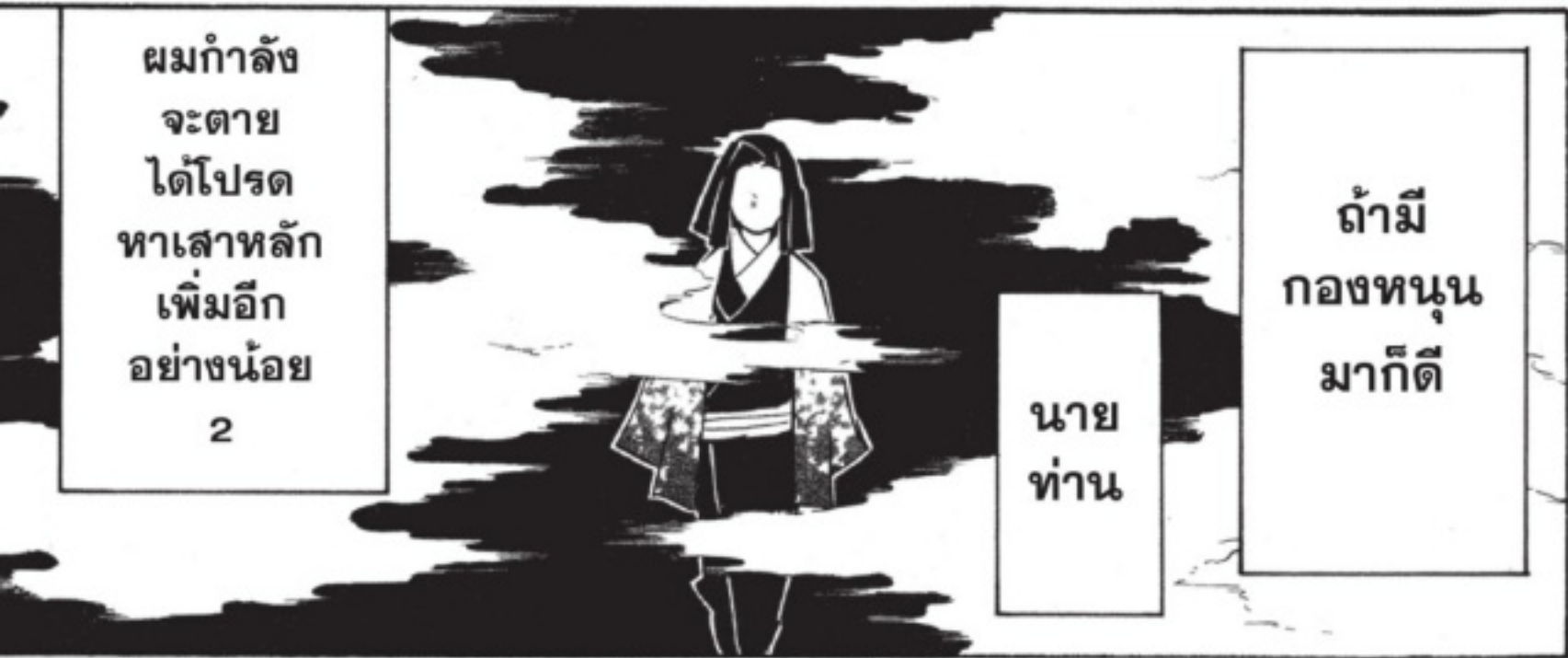

ไม่
ไหว

ใบดาบ
บิ่น
ขนาดนี้
คงไม่ไหว
สินะ

กระบวน
ท่าแห่ง
ทำลาย
ไม่ได้

จบสิ้น
แล้ว

ผมกำลัง
จะตาย
ได้โปรด
หาเสาหลัก
เพิ่มอีก
อย่างน้อย
2

นาย
ท่าน

ถ้ามี
กองหนุน
มากี่ดี

ทำไม
ถึงคิด
แบบนี้
?

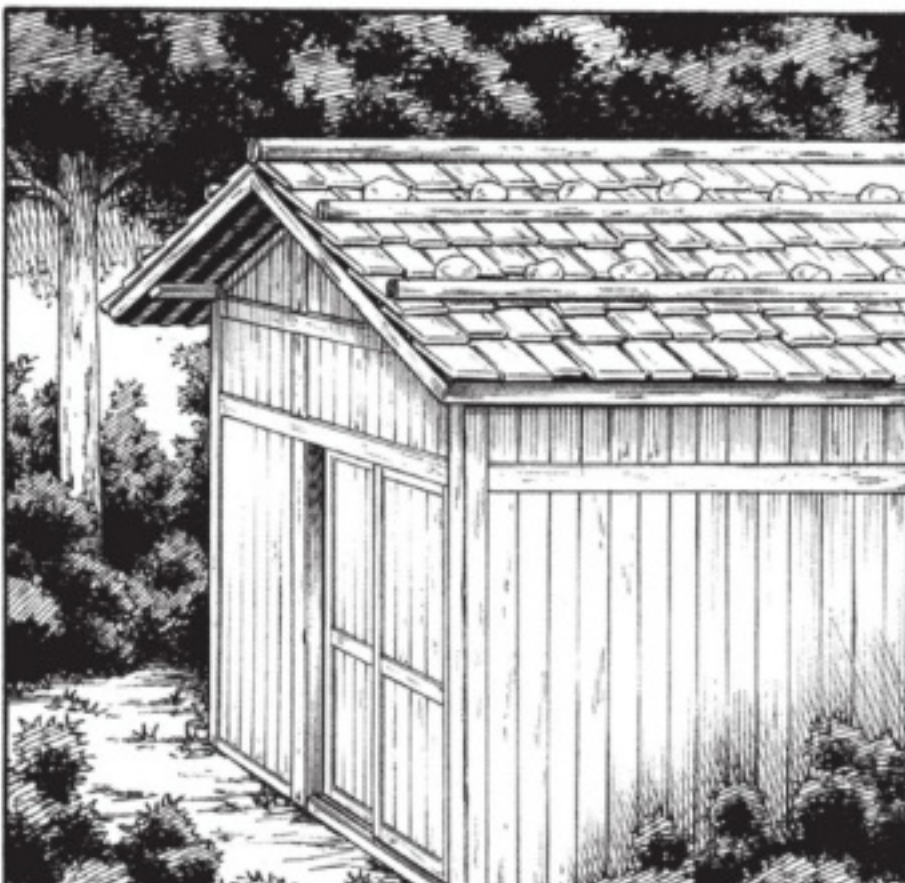
เรื่อง
ในอนาคต
ไม่มีใคร
หยั่งรู้
แท้ ๆ

ทันจิโร่
ไม่เคย
พูดแบบนี้

อะไร
กัน
?

ไม่ใช่
สิ

ใครกัน
ที่เป็น
คนพูด
?

ฮ่าก

หรือว่า
ผู้ใหญ่นบ้าน
จะอยู่ที่นี้

อ้อ

พยายาม
ปกป้อง
บ้านโทรมๆ นี้
แทบตาย
เพื่ออะไร

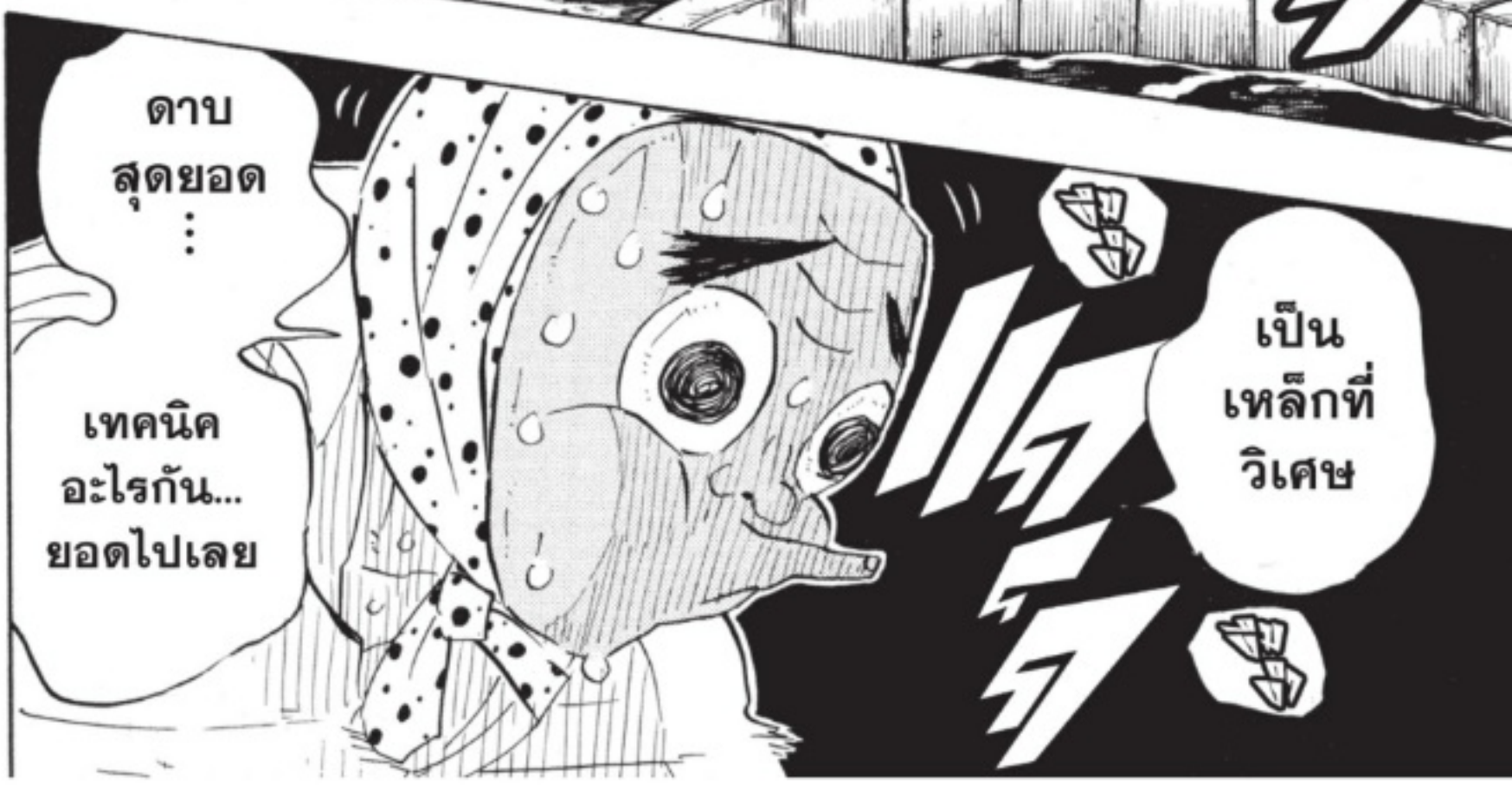
นี่ม?

ดาบ
สุดยอด
...

เทคนิค
อะไรกัน...
ยอดไปเลย

เป็น
เหล็กที่
วิเศษ

นี่
มนุษย์
ตรงนั้น

ไม่ใช่
ผู้ใหญ่-
บ้าน

เฮอะ

คน
หนุ่ม

ร่างเนื่อนั้น
น่าจะไม่ถึง
40 ปี

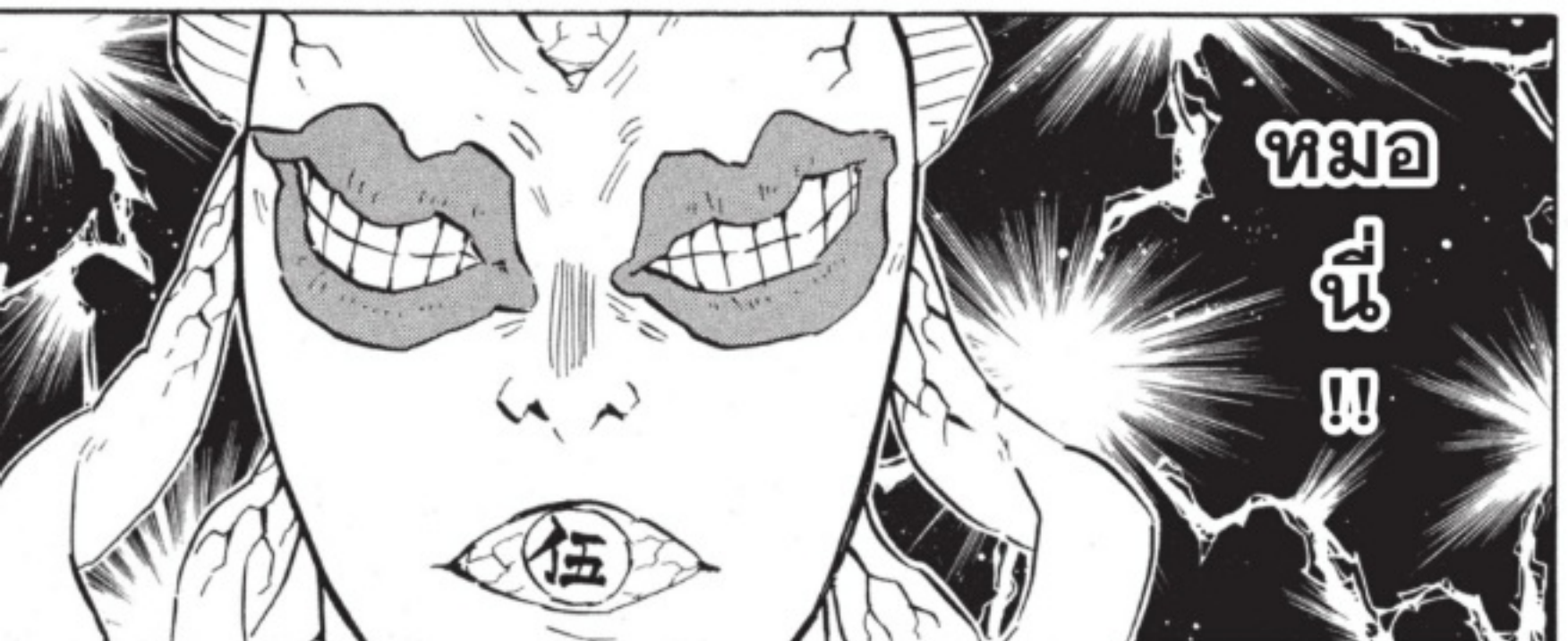

ทำไมไม่สลักชื่อ
ของตนลงไป
แต่กลับมีอักษรนี้
เพียงตัวเดียว
...

ใครเป็น
คนสร้างกัน

ไม่สิ...
เข้าใจ...
เข้าใจ
แล้ว...

คน
แบบไท
ที่สร้าง
ดาบนี้
...

ทมอ
นี่!!

ทุ่มเท
ขนาด
ไม่รู้สัก
ต้องการมา
ของ
เทียกโกะ
ผู้นี้
!!

จด
จ้อ
เกิน
ไป
แล้ว
!

ข้ายังไม่เคย
จดจ้อกับงาน
ขนาดนี้ด้วยซ้ำ!!
รู้สึกฟ่ายแพ้ว
ในฐานะศิลปิน
!!

มะ...ไม่สบ
อารมณ์
เอาซะเลย
!!

อย่า
นะ !!

คุณ
ซากาเนะ
ซึกะ!!

ยัง
ไม่ยอม
หยุดมือ
!!!

ชาย
คนนี้
!!

ชะ
:

แต่กลับมีอักษร
เพียงตัวเดียว...
เพราะเป็นดาบ
ที่ตีขึ้นด้วย
ความปรารถนา
อันแรงกล้า
เพียงอย่างเดียว

เป็นดาบ
ที่สร้างขึ้น
เพื่อเป้าหมาย
เพียง
อย่างเดียว

เหตุผล
ที่ไม่สลัก
ชื่อตนเอง
ลงไปเป็นดาบ
ที่ยอดเยี่ยมนี้

คุณ
ฮากาเนะ
ชิกะ
:

!!

อยาก
บดขยี้
ความมั่งมัน
นั้นซะ
!!

แต่อยาก
ทำให้
ชายคนนี้
ทิ้งดาบ
ให้ได้!!

ไม่สบอารมณ์
เลย...
จะฆ่าทิ้ง
ก็ไม่ลำบาก
อะไร

พูด
แบบ
นั้น

นาย
ไม่
เคย

อย่าเพิ่ง
ตัดสิน
จุดจบ
ของตัวเอง
สิ

เริ่ม
พรวด
เลื่อน

การ
มอง
เห็น

ขาด
อากาศ...
กำลัง
จะตาย

แบบนี้
ยังไม่ได้
เข้าไป
ใหญ่

อะไรนะ
สุดท้าย
ต้องหวังพึ่ง
คนอื่น
เหรอ?

จะต้องมี
ทางออกแน่
อย่ายอมแพ้

จะต้อง
มีใคร
มาช่วย
แน่ๆ

ดังนั้นทุกคน
ถึงต้อง
รวมพลัง
ช่วยกันใจละ

คนเดียว
คนเดียว
ทำอะไรได้
แค่นิดหน่อย
เท่านั้น

ทั้งที่ผม
ควรจะต้องใจ
ให้มากกว่านี้
ผมตัดสินใจ
ผิดพลาด

ทุกคน
อ่อนแอ
กว่าผม

ไม่มีใคร
ช่วยผม
ได้

ผมทำผิดไป
หลายอย่าง
ดังนั้น
ผมจึง
ต้องตาย

มุจิโร่
ไม่ผิด
หรอก
ไม่
เป็น
ไร

ผมมัก
จะปล่อย
ประเมิน
พลังตัวเอง
สูงเกินไป

เพราะ
เป็น
เสา
หลัก

จะต้องช่วย
ออกมาให้ได้
!!

ผมจะต้อง
ช่วยคุณ
ให้ได้
!!

ไม่ให้
ตาย
หรอก
!!

คุณ
โทคิโก
พยายาม
เข้า!!

อย่าง
นาย
คงทำ
ไม่ได้

แม้แต่
เรา
ยังฟัน
ไม่ขาด

หึ๊กหึ๊ก
น่า
ขยะแขยง

หนอง
ไฉน
มันอะไร
เนี่ย

เรื่องนั้น
นายเอง
ก็คงไม่ไหว
...

น่าจะ
มีอะไร
ที่ควรทำ
มากกว่า
ช่วยผม

ถ้าอย่างนั้น
แบกดาบ
ทั้งหมด
ที่แบกไหว
แล้วหนีไป

ไป
ปกป้อง
ผู้ใหญ่บ้าน
ซะ

รู้ตัว
ซึกทีลี!!
ข้างหลัง
...
!!

ฮะ...!!
จริงด้วย

ทำอะไร
อยู่
ข้างหลัง
นั้น!!

!!

รีบๆ
หนีไปซะ!!
รีบหนีไป
!!

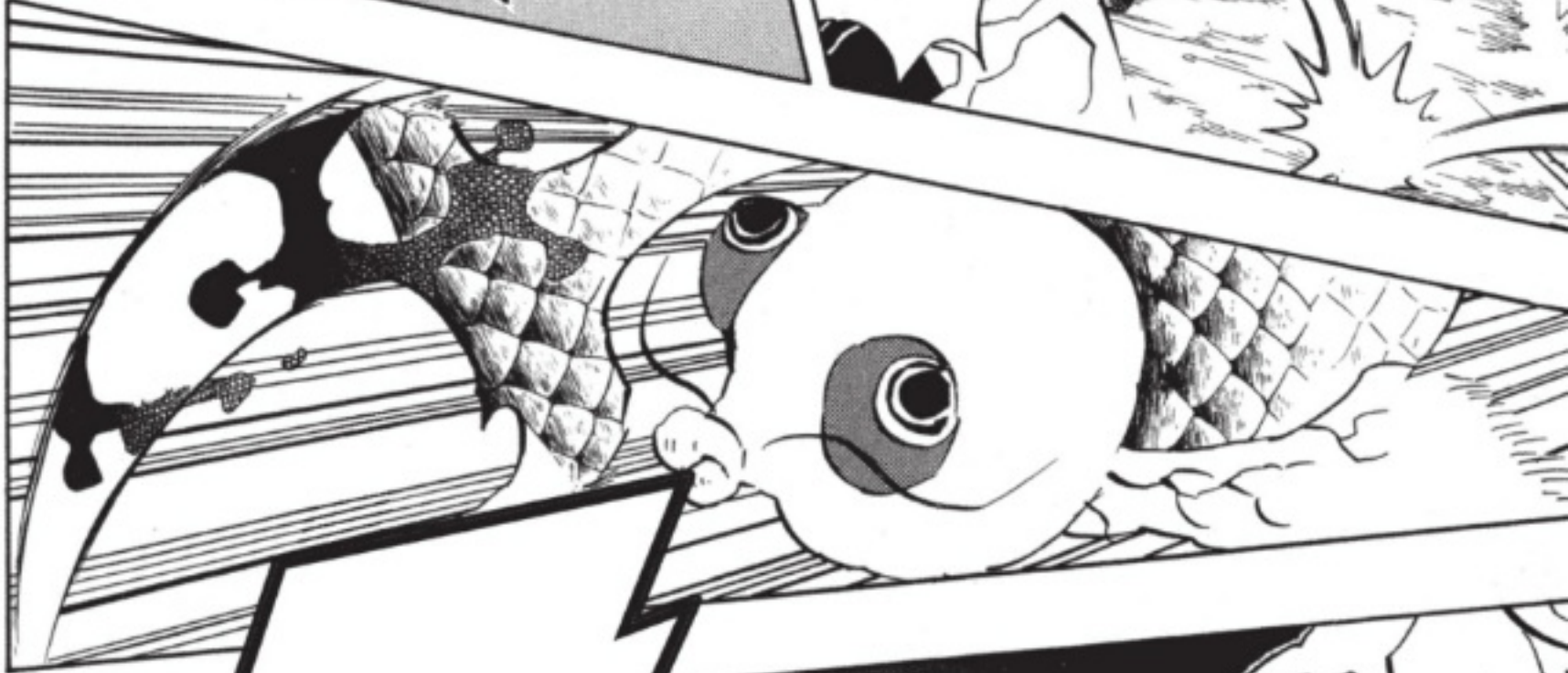
มัวทำ
อะไรอยู่!!
มัวทำ
อะไรอยู่!!

เจ็บ
:
!!

อีาก
!!

แนว
เลือดนี่นา
!!

ตาย
แน่

โดนแทง
ที่จุดตาย

ชาย
โครง

อย่ามา
ทางนี้!!
อย่าพยายาม
ช่วย!!

ไม่มีอะไร
ที่นาย
ทำได้
!!

รีบๆ ปิด
ปากแผล

แล้ว
หนีไปซะ
!!

นาย
ไม่ไหว
หรอก

ทำไมถึง
ไม่เข้าใจ

ที่มีพลัง
มากมาย
อย่าง
ไม่น่าเชื่อ

และ
มนุษย์
คือ
สิ่งมีชีวิต

สุดท้ายแล้ว
ความดีนั้น
จะวนกลับมา
หาตัวเอง

การ
ทำอะไร
เพื่อผู้อื่น

มุอิจิโร่

แต่เพื่อ
ช่วยเหลือ
ผู้อื่น

ไม่ใช่
เพื่อ
ตนเอง

ผม
รู้แล้ว

อืม

สาย
หมอก
แปด
ทิศ

ปราณ
หมอก
กระบวน
ที่
2

ภาพสำหรับสคส.
Shueisha 2019

Shonen jump
รายลัปดาห์ 2019 ฉบับ 1
เซอร์วิสทุกท่าน
ผู้ให้การช่วยเหลือ

ตอนที่

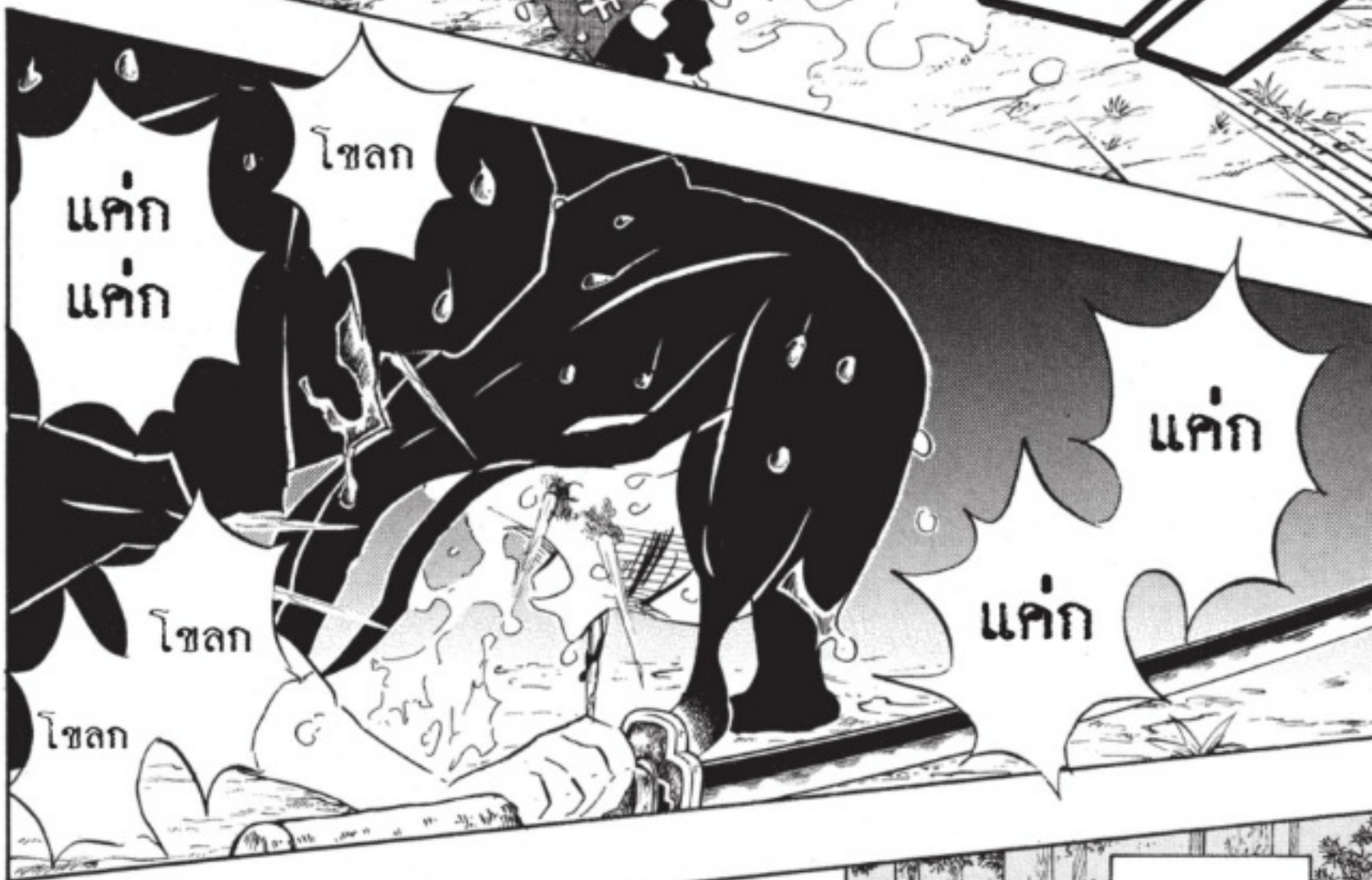
118 อักขรมของมูจิโร่

พ่อ
ของ
ผม
เป็น
คน
ที่มี
ดวงตา
สี
แดง
เหมือน
นาย

นี่
ออก
แล้ว
ทัน
จิ
โร่

ก็ช่วยพ่อ
ตัดไม้

พ่อ
ของผม
เป็น
คนตัดไม้

ลูกชาย
อย่างผม
เอง

ถึงจะออก
จากไหน
นั่นได้
แต่เราคง
:

เข็มนี่
:

ซา
:
แย่มาก
:

อีก
:

เจ้าต้อง
แข็งแกร่ง
ได้มาก
กว่านี้แน่

เมื่อใด
ที่ได้ตัวตน
ที่แน่นอน
กลับคืนมา

อย่ามอง
ทุกอย่าง
เป็นสิ่ง
ตายตัวนัก
มุอิจิโร่

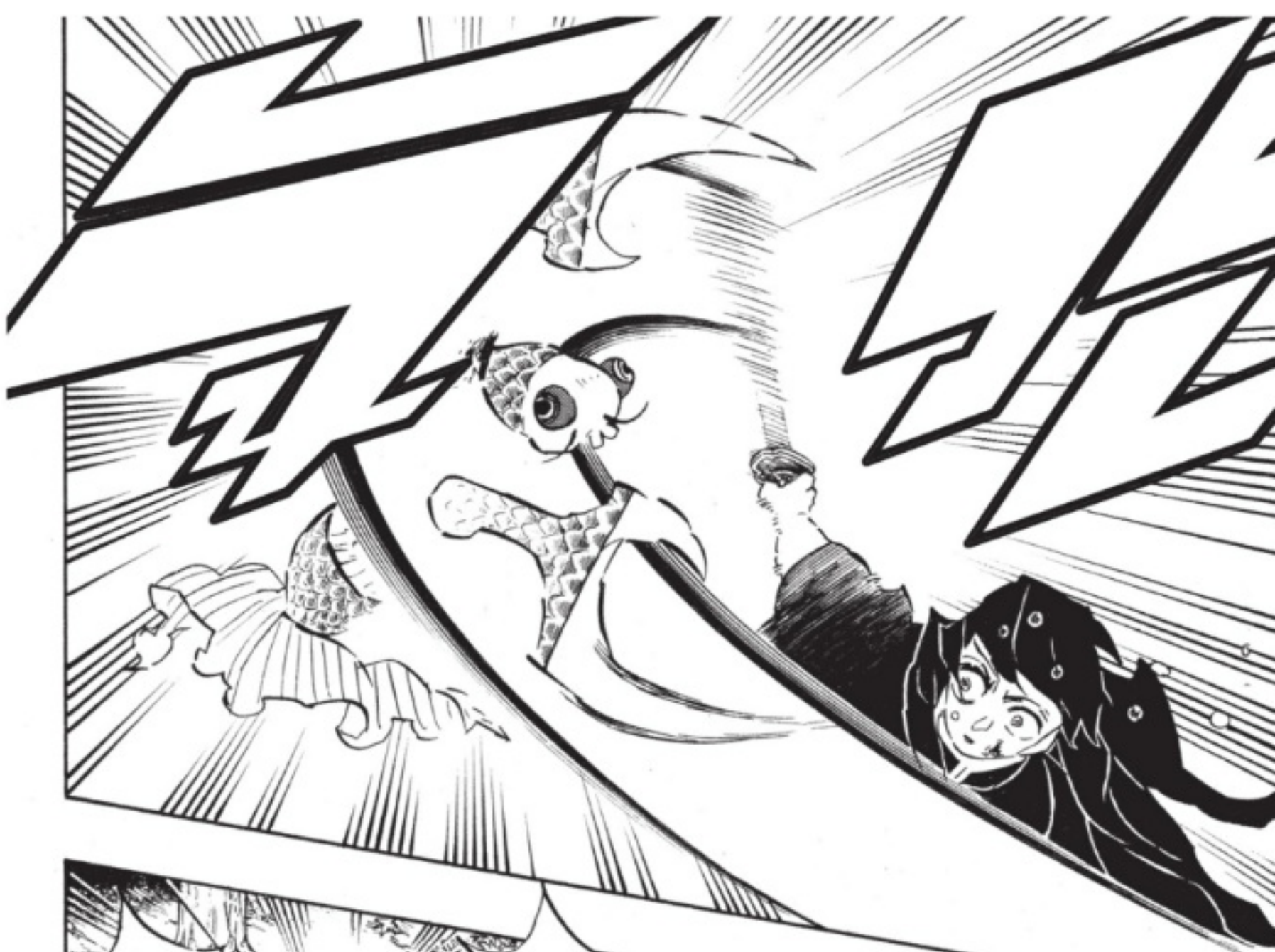
คง
:

โค
:

โค
เท็ต
ซึ

โรคร้าย
ลุกลาม
จน
เจ็บปวด

ใบหน้า
ของ
นายท่าน
:

ทิ้งข้า
ไปเถอะ
:

ทะ
:

คุณ
โทคิโท
:

ไปช่วย...
คุณฮากาเนะ
ซึกะ...

ดาบ
:

ปก
ป้อง
:

ไม่ลี

.....

ตั้งแต่
10 ขวบ
เราต้อง
อยู่คนเดียว

พอกับแม่
ตายไป
ตอนเรา
10 ขวบ

ที่เรา
ตัวคนเดียว
คือตอน
11 ขวบ

ไม่
ใช่

เรา
เคยมี
ฝาแฝด

ทำดี
เพื่อใครไป
ก็ไม่ได้
ทำอะไรอะไร
ดีขึ้น

ความ
สงสาร
มันไม่มี
ประโยชน์

พี่ชาย
ของเราชื่อ
ยูอิจิโร่

คำพูด
ของคนที่ตาย
เพราะช่วยเหลือคนอื่น
มันเชื่อถืออะไร
ไม่ได้

การทำอะไรเพื่อผู้อื่น
สุดท้ายแล้วความดีนั้น
จะวนกลับมาหาตัวเอง

ไม่ใช่
หรอก

พ่อเคย
พูดไว้

โง่
เป็นบ้า

สภาพแบบนั้น
สมุนไพร
ก็ช่วยอะไร
ไม่ได้

พ่อน่ะ
ทำเพื่อ
แม่
...

พูดอะไร
แบบนั้น
?

หากไม่ออกไป
ช่วงอายุ คนที่จะตาย
ก็มีแค่แม่
คนเดียว

พี่
ใจร้าย
...

พี่พูด
เกินไป
แล้วนะ
!!

เลิกพูด
แบบนั้น
ซักที
!!

อย่าตะโกน
ได้มัย
หนวกหู
ชะมัด

เดี๋ยว
หมูป่า
ก็มาหลอก

ข้าแค่พูด
เรื่องจริง

*ชื่อของ 2 ฉาแผลด ยู ของมุจิโร่ หมายถึง มี มุ ของมุจิโร่ หมายถึง ไม่มี, ไร้

ตัวอักษรมุ
ของมุจิโร่
คือ “ไร้” ของ
“ไร้ความหมาย”

บทสนทนา
พรรคนี
มันไร้
ความหมาย

ตัวอักษร
มุของมุจิโร่
คือ “ไร้” ของ
“ไร้ความ
สามารถ”

สุดท้าย
ก็เปลี่ยน
อะไรอดีต
ไม่ได้อยู่ที่

ตอนที่เรา
ไม่มี
ความทรงจำ
รู้สึก
เราคล้ายพี่
อยู่บ้าง

พี่
เป็นคน
ปากร้าย

ก็มี
คน
มาหา

ราวฤดู
ใบไม้ผลิ

เราเคยคิด
ว่าพี่
เกลียดเรา

การอยู่ร่วม
กับพี่ 2 คน
ช่างน่าอึดอัด

ภรรยา
ของ
นายท่าน

เราเคยคิด
ว่าพี่
ช่างแสน
เย็นชา

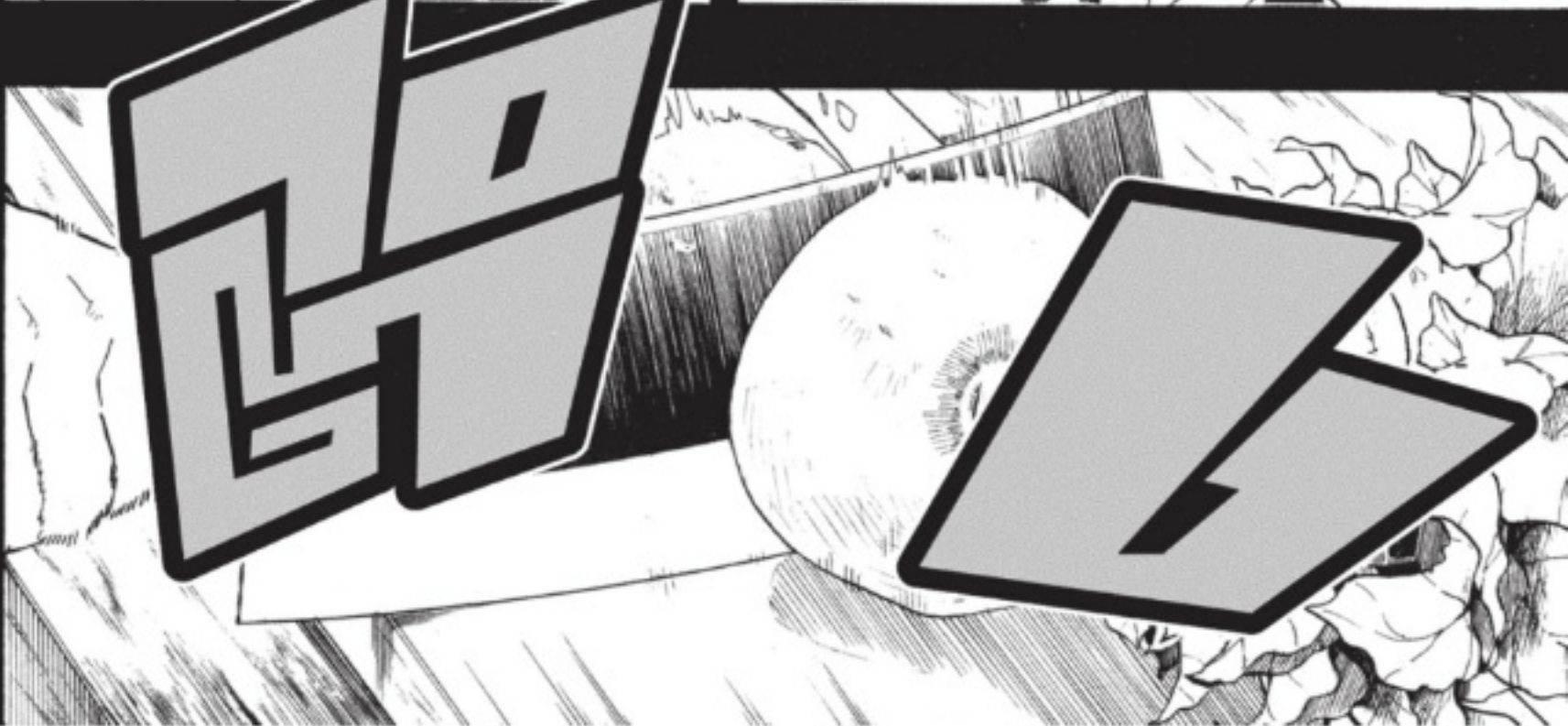

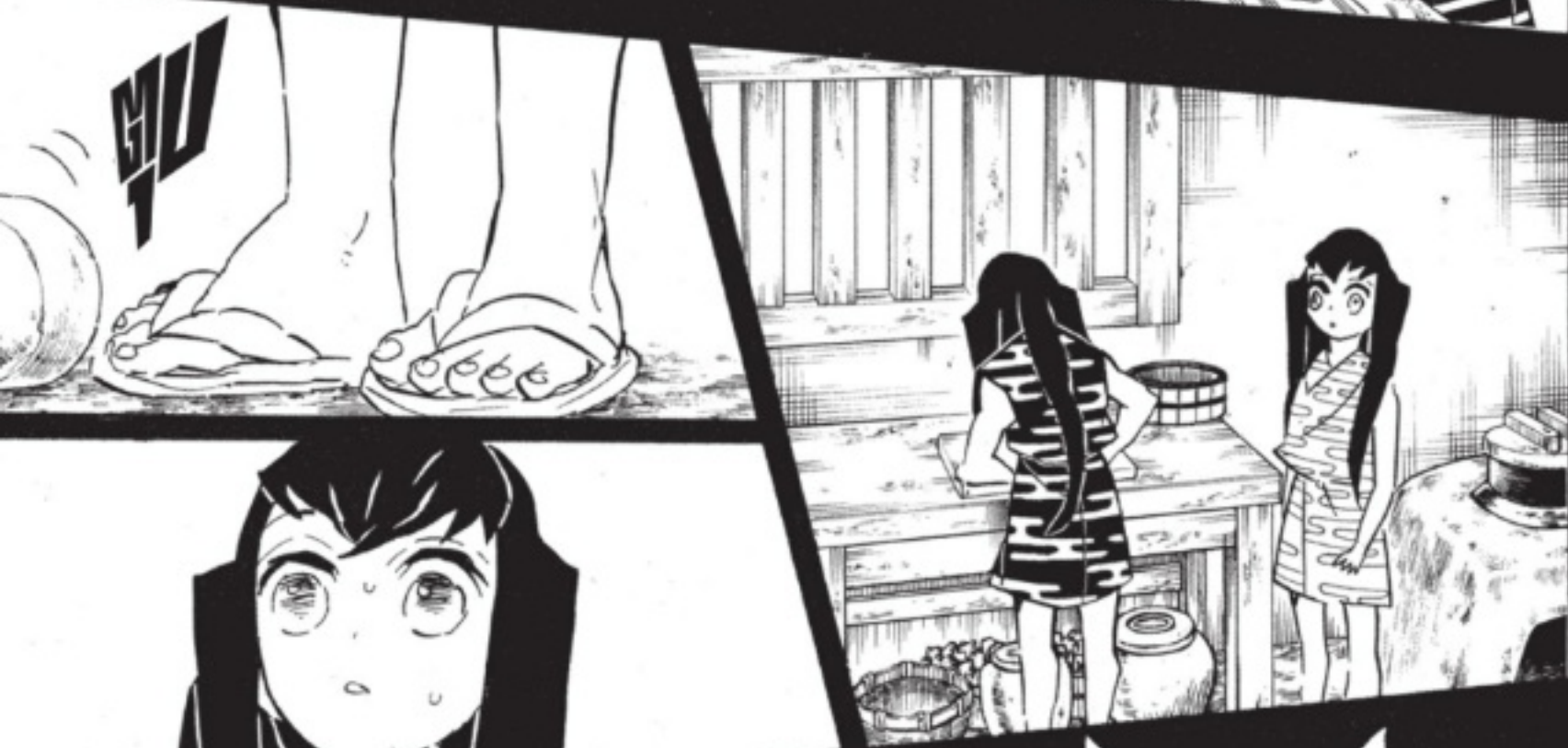
*ต้นชิราคาวะ = ต้นเบิร์ช

ตอนที่
เจอครั้งแรก
เรานึกว่า
เป็นญาติ
ต้นชิราคาวะ
ชะอีก

เป็นคนที่
ขดงาม
มาก

อย่าพูด
จะไปทำ
อะไรได้

แถ
มันเหมือน
พ่อกับแม่
ไม่มีผิด
!!

คนที่หุงข้าว
คนเดียว
ไม่ได้เนียน:
จะเป็นนักดาบ?
จะช่วยเหลือ
คนอื่น?

เลิกพูดจา
بابอซึกที
!!

ท้องแม่
ที่ฝันร่างกาย
ทำงานจนทรุด

มองโลก
แง่ดี
เกินไป
สมอง
มีแต่
ขี้เลื่อย

ท้องที่ห้าม
ไปหลายหน...!!
ท้องที่บอกแม่
ให้พักพ่อน!!

ท้องพ่อ
ที่ออกไป
หาสมุนไพร
กลางพายุ

บรรพบุรุษ
เป็นนักดาบแล้วใจ
ดีท้ออย่างพวกเรา
จะไปทำอะไรได้
?

มันมีแต่
คนที่ถูกเลือก
ถึงจะทำได้

คนที่จ้ะ
คอยแต่จ้ะ
ช่วยเหลือ
คนอื่น
นี่:

ก็มีแค่
ตายเหมือนหมา
ตายอย่างไรค่า

เพราะเรา
ก็ไม่ต่างจาก
พ่อกับแม่

สิ่งที่
พวกเรา
ทำได้

จะบอกให้
เอามัน
สิ่งที่ทำได้

เลิกพูด
เรื่องนี้
ชกที

รับๆ
ไปเตรียม
ข้าวเย็น
ได้แล้ว
!!

เข้าใจ
แล้วนะ
!!

ยัยนั้นต้อง
วางแผน
อะไรอยู่นั่น

สุดท้าย
เราก็โดน
ผู้หญิงคนนั้น
หลอกใช้!!

พี่เอาน้ำ
สาดหน้า
ท่าน
อามานะ

ที่แหวะ
มาหา
ที่บ้าน
ไม่ขาด

จากนั้นเรา
ทะเลาะกัน
อีกครั้ง
ตอนที่

แล้ว
พวกเรา
ก็ไม่คุยกัน
อีกเลย

จน
พวกเรา
หงุดหงิด

ตอน
กลางคืน
ก็ร้อน
จิกจั่น
กรีด
เสียงดัง

ฤดูร้อน
ในปีนั้น
ร้อนมาก

เข้า
ฤดู
ร้อน

พอ
เปิดประตู
นอน
ก็มีอสูร
เข้ามา

จะอยู่
หรือตาย
ก็ไม่ต่าง

เป็นชีวิต
ที่ไร้ค่า

ยังงีะชะ
คนตัดไม้ยากไร้
อย่างพวกแก
ก็ไม่มีควมล้ำคัญ
อะไร

ทนวกหู
ทนวกหู
อย่าอะอะอะ
โวยวาย
นั้ก

แล้วก็
นั้กเรื่อง
หลังจากนั้น
ไม่ออก

สิ่งที
อยู่ต่อหน้า
เป็น
สีแดงฉาน

ตั้งแต่
เกิดมา
ไม่เคยรู้ลั้ก
แบบนี้
มาก่อน

เสีียง
คำราม
ตั้งกั้กกั้อง

เป็น
ควมโกรธ
ที่รุนแรง

จนไม่คิดว่า
เสีียงนั้น
ออกมา
จากปาก
ของตน

ราวกับ
ไหลทะลั้ก
ออกมาจาก
ทั้อง

เมื่อ
รู้สึกตัว
อสูรก็อยู่ใน
สภาพ
ปางตาย

ถึงจะทำลาย
ส่วนหัวไปแล้ว
ก็ยังไม่ตาย
ดูมันน่าจะ
ทรमानมาก

อสูรสลาย
กลายเป็น
ฝุ่น

ซึ่งเรา
ไม่สนใจ
อะไร
อีกแล้ว

ไม่นานนัก
พระอาทิตย์
ก็ขึ้น

ก็ต้อง
ใช้เวลา
ไปนาน
พอดู

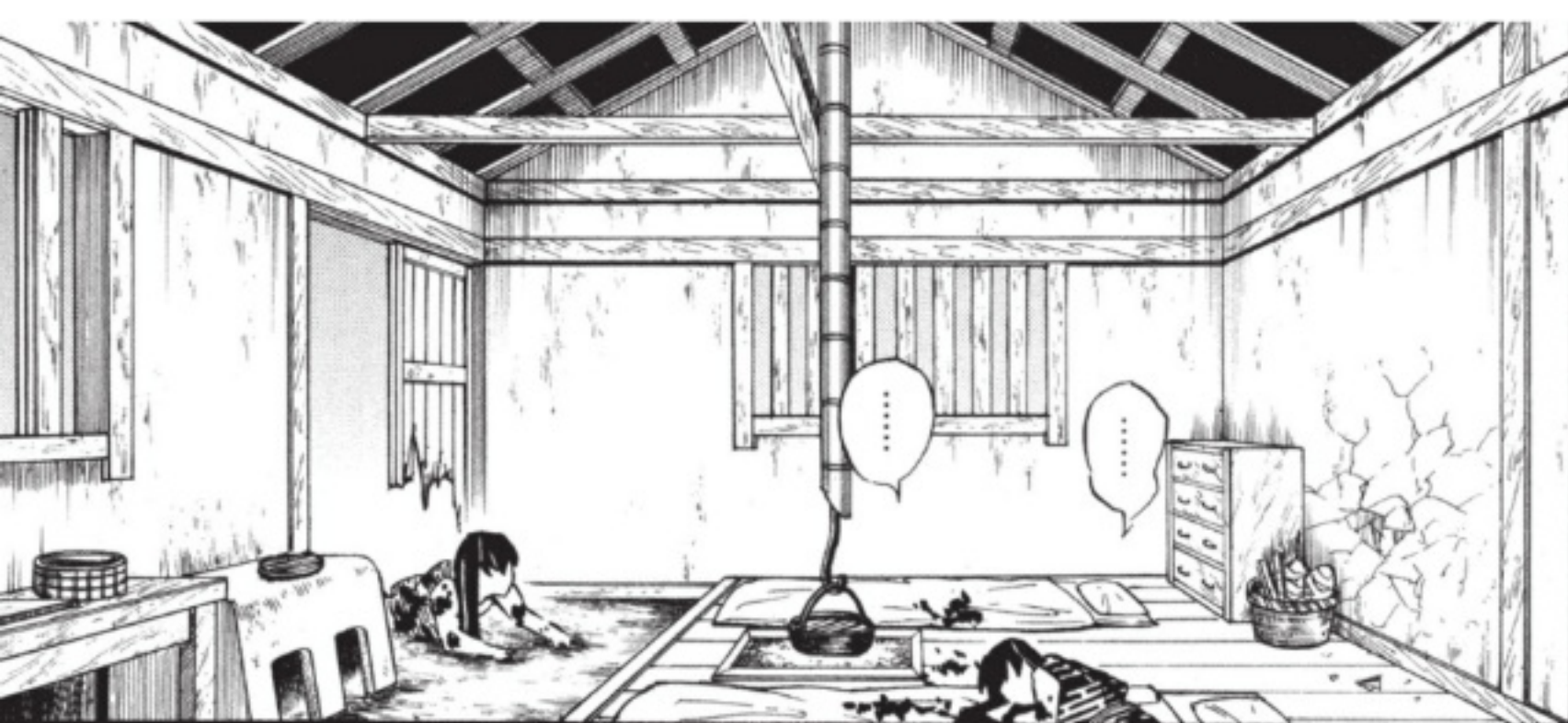
กว่า
จะถึง
บ้าน

แต่ร่างกาย
กลับ
หนักอึ้ง

ต้อง
รีบ

อยาก
กลับไปหา
ยูอิจิโร่
เร็วๆ

ได้
โปรด
:

ข้า...
เป็น
คนไม่ดี...

หากฟ้า...
จะลงทัณฑ์...
ก็ลงที่ข้า...

อักขรมุ...
ของ
มุอิจิโร่....

ข้า
รู้ดี
:

จริงๆ
แล้ว
:

“ไร้
ขีดจำกัด”

คือ
“ไร้”
ของ

มนุษย์
ผู้ถูกลีลา
ที่มีพลัง
ไร้ขีดจำกัด

แก
คือ

ไม่ใช่
เพื่อ
ตนเอง

แต่เพื่อ
ช่วยเหลือ
ผู้อื่น

แต่ว่านะ
มุอิจิโร่

ไม่ว่า
จะเป็นคนดี
แค่ไหน
สุดท้ายพระเจ้า
หรือ
พระผู้เป็นเจ้า

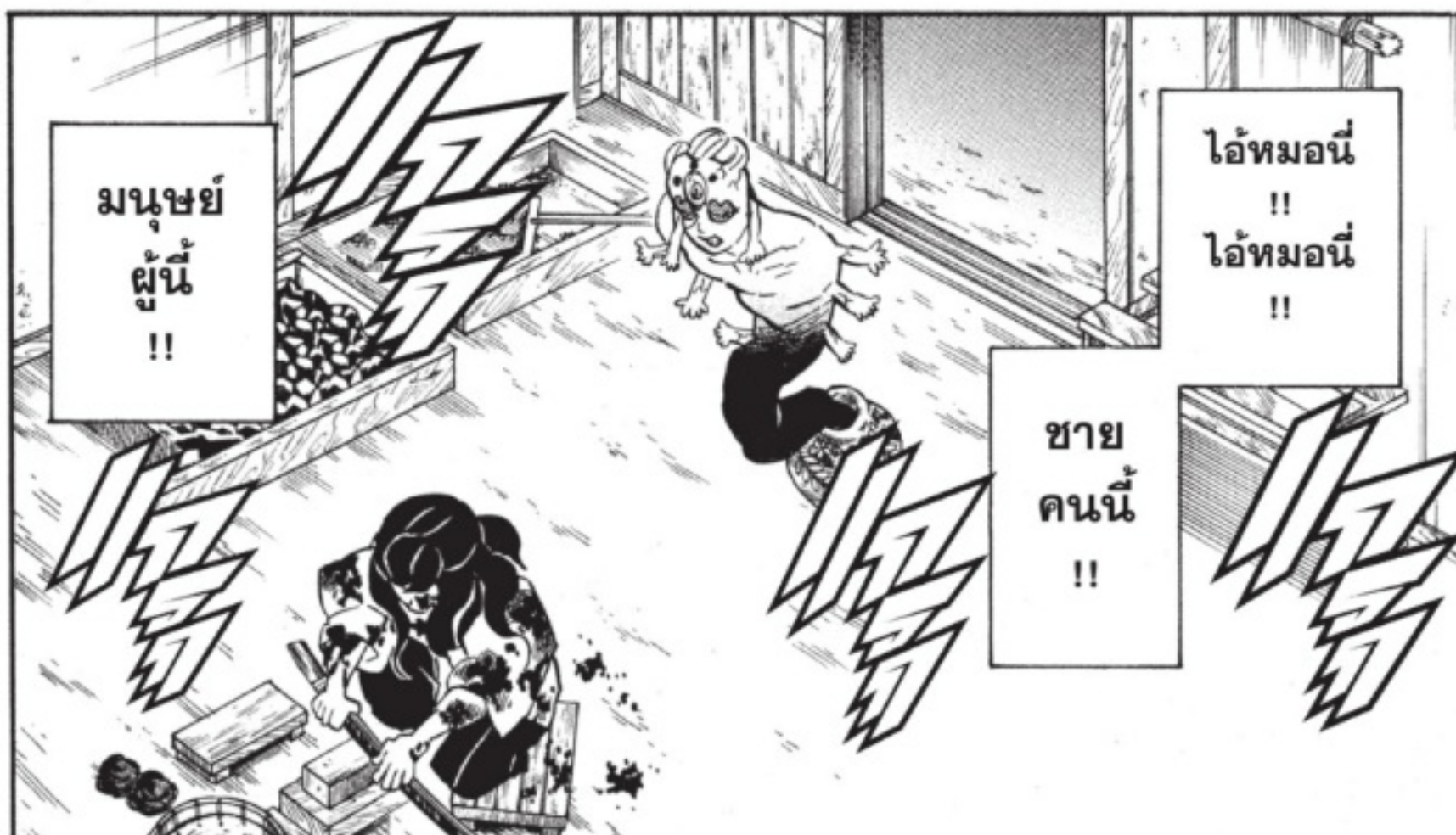
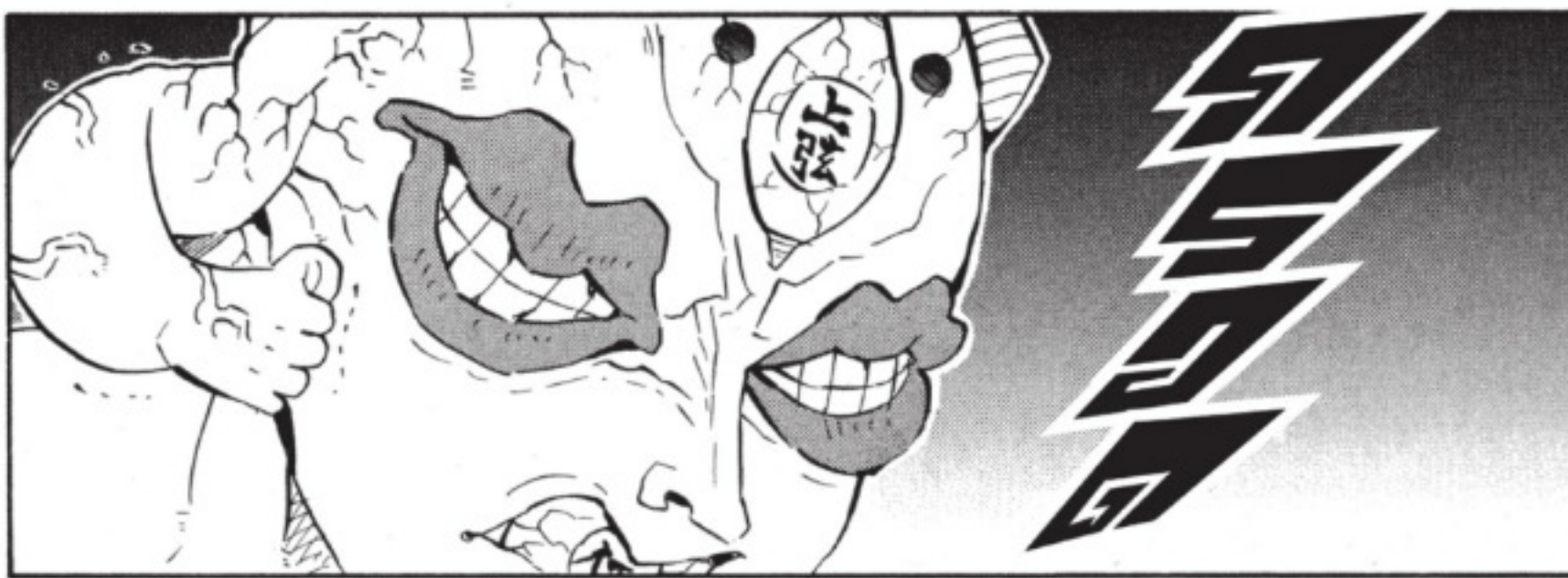
ก็ไม่ช่วย
ปกป้อง
เรา

ดังนั้น
ข้าเลย
ตั้งใจจะ
ปกป้อง
แก

ตอนที่

119

คืนชีพ

ก็
ไม่หยุด
ลับดาบ
ซักที
!!

ไม่ว่า
จะทำ
ยังไง

ใช่แล้ว
ถ้าบอกว่าจะฆ่า
เจ้านั้นล่ะก็...

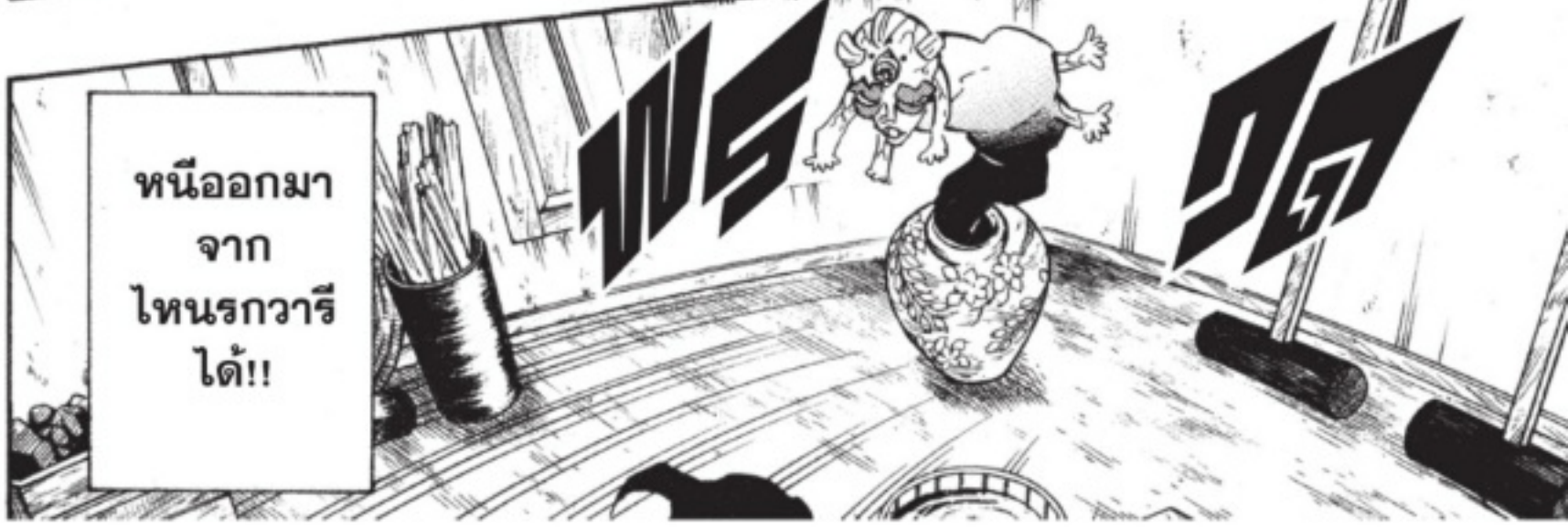

อือ
...

อือ
...

ขนาดทำลายตา
ไปข้าง
ก็ยังไม่หันกลับไป
ไม่ร้องซักแอะ
!!

หนึ่อกมา
จาก
โหนดกวารี
ได้!!

นี่กว่า
อีกไม่นาน
ก็คงตาย
เลยไม่ได้สนใจ
ทางนั้น

ทำ
ยังไงกัน
:
ไม่
เข้าใจ
เลย

เอา
ละ
!!

ข้าจดจ่อ
เอามาก ๆ
สินะ!!

นี่ก็
แปลว่า
ข้า

ไม่สิ

เดี๋ยวสิ
เดี๋ยวสิ
เดี๋ยว
อะไรกัน
รอนั้น

นี่ม
?

ไม่ลีไม่
นอก
เหนือ
จากนั้น

รอยปาน
ที่เหมือนกับ
ของไอ้หนูที่มี
เครื่องประดับหู
ที่ท่านมุซัน
บอก

การโจมตี
ของข้า
น่าจะทำให้
ร่างกายแก
เป็นอัมพาต
อยู่นี่นา

ทำไม
ยังทำ
หน้าระริ่น
ได้อีก

ทำไม
ถึงเคลื่อนไหว
ได้เร็วกว่าเมื่อกี้
จนทำข้า
เป็นแผลได้

ฮู

ဟဟ

သုတ်

ကဲးလဲ

!!!

滅

**ရှာ
တိုက်တို**

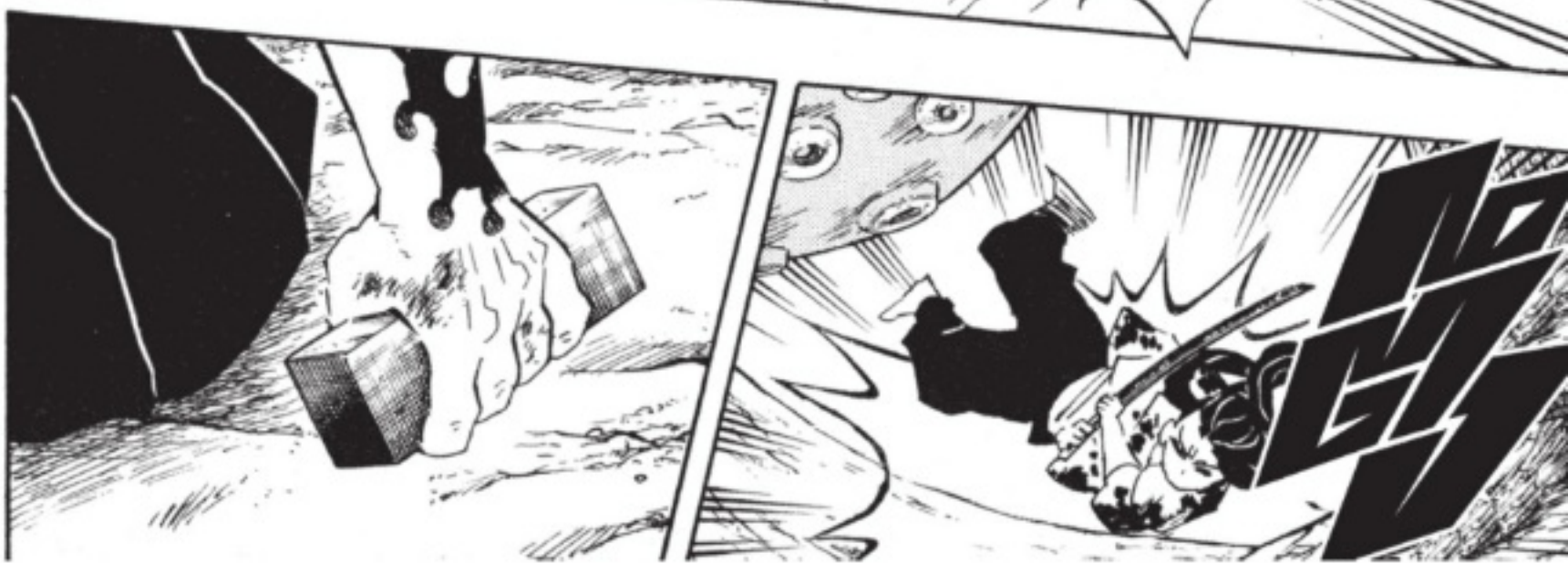

แก
ตัดไม้ขาด
ทรอกนะ

เป็นไง
ความยืดหยุ่น
ของ
ปลาหมึกนี้

โฮะ
โฮะ

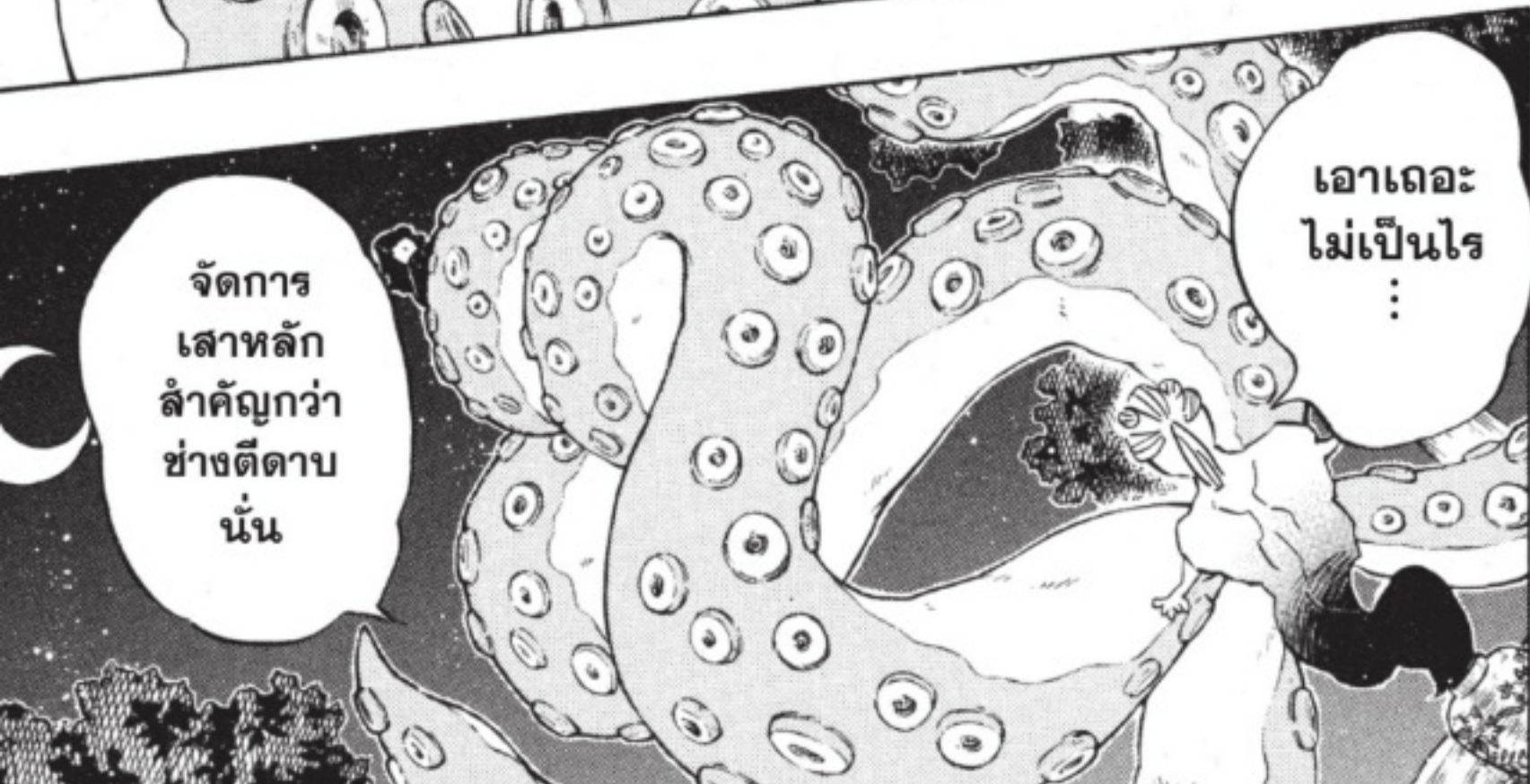
โง่รีเปล่า?
เพี้ยนไปแล้ว
รีใจ...

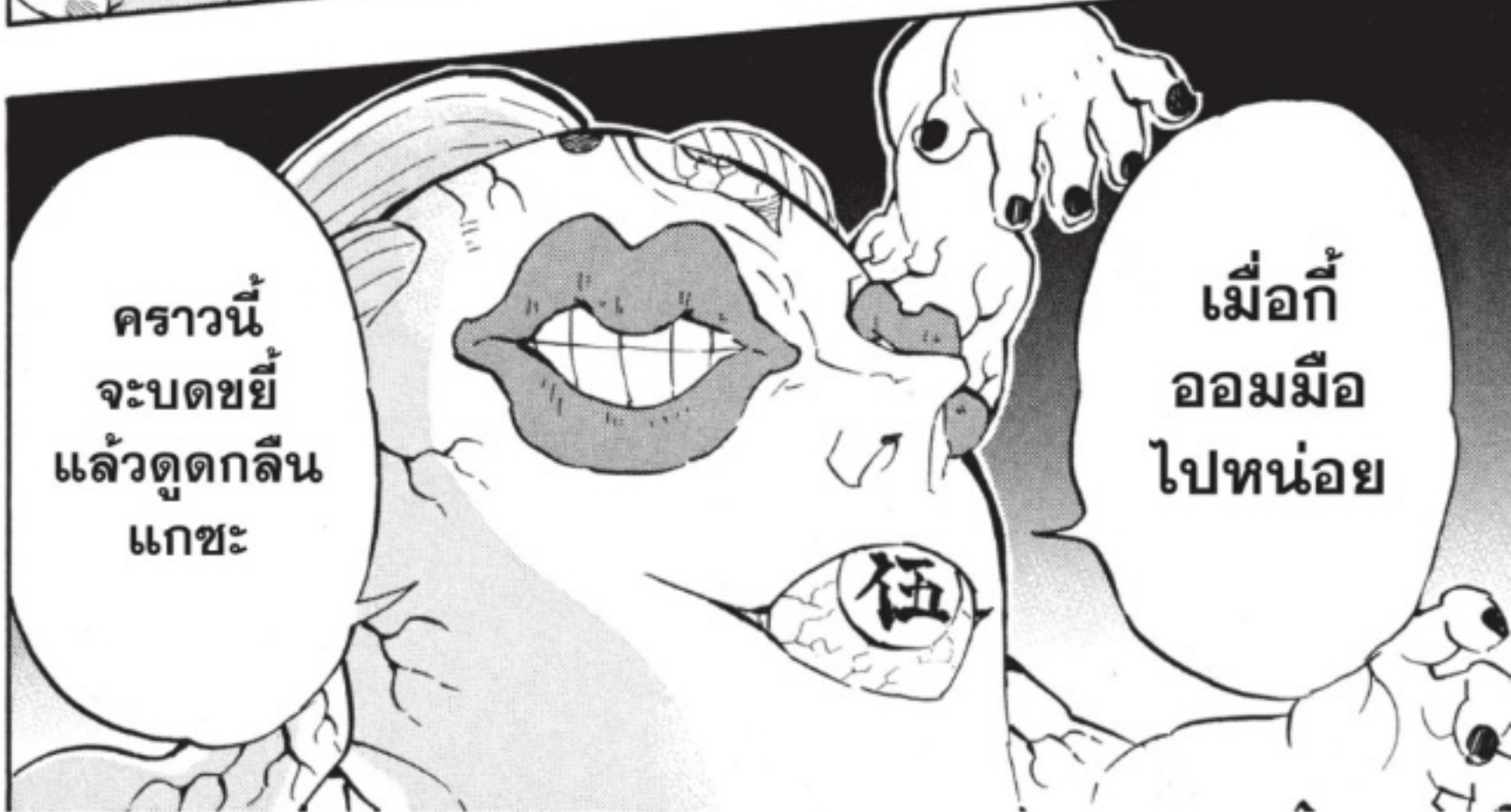
ยังจะ
ลืบตาบ
ต่ออีก

จัดการ
เสาหลัก
สำคัญกว่า
ช่างตีดาบ
นั่น

เอาเถอะ
ไม่เป็นไร
:

อุตสาหกรรม
ติดตาม

เพื่อ
ฆ่า

!?

สפע
นุก
חרמ

คุณ
คานะโมริ

ข้า...แค่
สร้างตามที่
ข้างตึดาบ
คนแรก
ของท่าน
เขียนไว้....

พริ้ว

ไม่
หรอก

ไม่

...
!!

เขาตาย
เพราะ
ป่วยเป็น
โรคหัวใจ
:

ใช่แล้ว
คุณเท็ตสึโตะ
เป็นคนแรก
ที่ตึดาบ
ให้ผม

ข้า
เป็นทอง
เจ้านะ
เจ้าหนู

พอ
เหมาะ
ดีจริง

อา

ตึก ตึก ตึก

นิ่ม

จะเปลี่ยน
ดาบที่เล่ม
ก็ไม่ต่างกัน
หรอก

เจ้า
พยายาม
มากมาย
ขนาดไหน

ตัวตน
ของเจ้า
บ้าง

จะมีใคร
พยายาม
ทำความเข้าใจ

และมูมานะ
จนแทบ
กระอักเลือด

เอาเป็น
เอาตาย
แค่ไหน

กังวล
เพียงใด
ที่จำอะไร
ไม่ได้

ข้าได้เห็น
ดาบที่เจ้าใช้
น้ำตา
ก็หลั่งริน

จะมีใคร
พยายามทำ
ความเข้าใจ
ไหม

ขอ
โทษ

คุณ
เท็ตสึ
อิตะ

ข้าคง
มีชีวิต
ได้อีก
ไม่นาน

ที่ทำให้
คุณ
เป็นห่วง

แต่ข้า
เป็นห่วง
เจ้า

อายุขัยนี้
ข้า
ไม่เสียดาย
ชีวิตแล้ว

แต่ว่า

ไม่เป็นไร
แล้ว

ผม

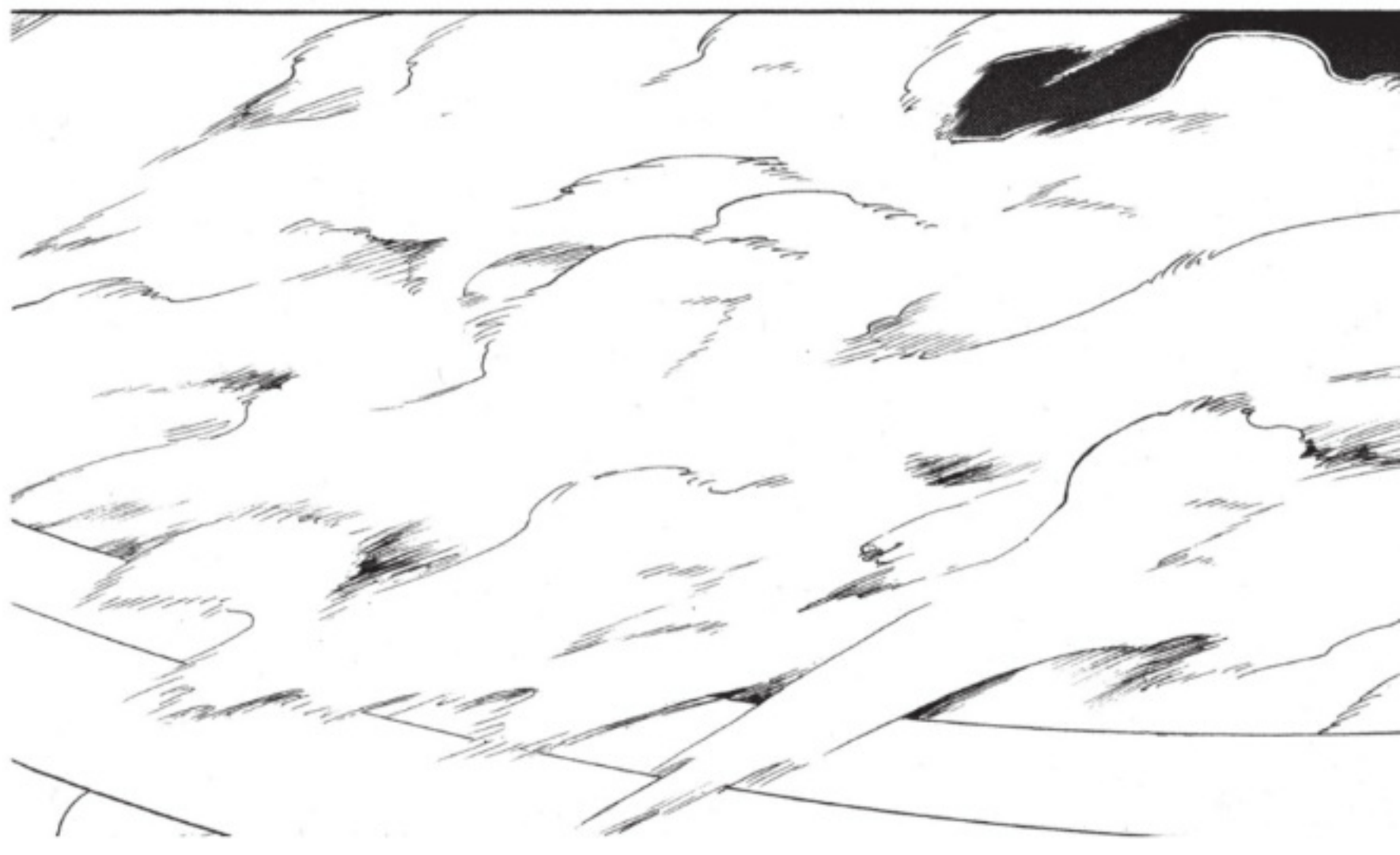
ปราชญ์

ความ

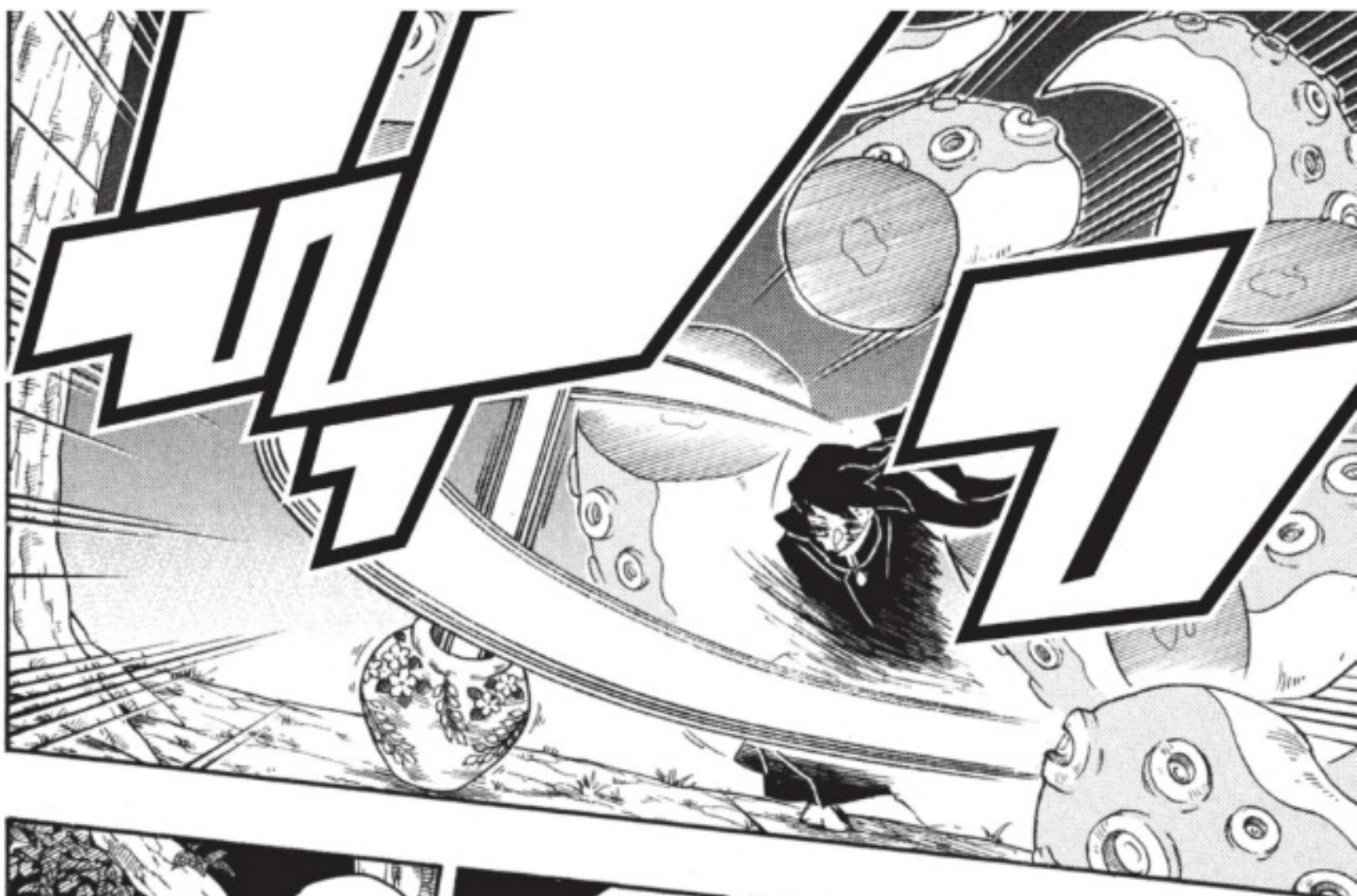
คน:-

ชน

ที่ 5

ว่าไฉนนะ?

จะเป็น
อย่างนั้น
หรือ?

แต่แถมตาม
การเคลื่อนที่
ความเร็วสูง
ของไท
ไม่ทันหรอก

ลับได้
รวดเร็ว
ดี

มีชีวิต
อยู่มา
หลาย
ร้อยปี

ประสาท
ลัษณ์
เลยที่
อ
สินะ

ต่อไป
จะฟัน
ให้ขาด

เพราะผม
ไม่มีเวลา
จะมาเล่น
ไร้สาระ
กับแกแล้ว

อย่า
หยาม
กันนัก
ไอ้หนู

.....

นบุด
ได้แล้ว
!

เฮ้ย
ทอชั๊กกี้!

นบุด ...

เลิก
แลบลิ้น
ปลิ้นตา
ชั๊กกี้
!

แค่พูด
ความจริง
เท่านั้น

เปล่า
ไม่ได้พยายาม
ซักหน่อย

เพราะ
อะไร
กันนะ

เพราะว่าผม
ในตอนนี้
สภาพพร้อม
เต็มที่

ยังไงชะ
แกก็ต้อง
โดนผมบั่นคอ
แล้วก็ตาย

เป็นแค่
เด็กเกิดมา
สู้กว่าปี

ไอ้วิธีพูดหาเรื่อง
แบบนี้
เค้าเรียกว่าพยายาม
ไอ้เด็กเปรต

แกไม่เข้าใจ
ความงตงาม...
ความส่างามของข้า
ก็เพราะแก
เป็นคนยากไร้
ขาดการศึกษา
ยังไงล่ะ

ทั้งรูปลักษณ์
ภายนอก
ทั้งวิธีพูด
แถมยัง
น่าขยะแขยง

ถึงจะ
พูดแบบนั้น
แต่แก
ก็ไม่มีอะไร
ที่น่านับถือ
ซักนิดนี่นา

ปิ๊ดปิ๊ด

ก็เหมือน
เอาหนังสือให้
แมลงกลิ้งอ้อ่าน
มันจะไปอ่านออก
ได้ยังไง

ก็ไม่นะ
เมื่อกี้ก็ฟันโดนแล้ว
แกต่างหาก
ที่แขนขาด

หุบปากไปเลย
แมลงกลิ้งอ้อมีมือเท้าสั้น
กับดาบทุก ๆ เนี่ยนะ
จะฟันคอข้า

แกดูเหมาะกับ
การอาศัยในอ้อ
มากกว่านะ

อ้อ หรือว่า
พูดถึงตัวเองอยู่
พละมไปเอง
คนเดียวนะ?
ฉันขอโทษ
ที่พูดขัดจังหวะ

ปิ๊ด

นั่นเพราะ
ลูกตาแก
มันเน่า
ต่างหาก

!!!

ว่าโห้ซ้ำ
เบี้ยวเรอะ

!!!

โห
ของ
ซ้ำ
!!

มนต์ อสูร โลหิต

ปลา
เพชฌฆาต
ทั้งหมื่นตัว
จะกัดกินแก
จนไม่เหลือ
แม้แต่กระดูก

!!

หิ้ง
มัจ
ฉา
กลาง
เวท
!!

จงมาเป็น
ผลงาน
ศิลปะ
ของข้าชะ
!!!

ปลา

หมอก

กระ-

ตม

ที่

6

ทศก

แสง
จันทร์

ถึงจะเกิน
คาดหมาย
แต่ก็
ไม่เป็น
ปัญหา

ความเร็ว
และขอบเขต
การโจมตีนั้น
!!
แล้วพิษ
ของข้าล่ะ

ตะ
:
:

ตัด
ได้หมด
!!

แถมพิษนี้
เป็นพิษสะสม
:
ดูดซึม
ทางผิวหนังได้

หากโดน
ล่ะก็
จบสิ้น
:

เมื่อ
ปลาตินเหนียว
ถูกดาบ
เพลิงสุริยันฟัน
มันจะปล่อยพิษ
ออกมา

กระบอง
ที่ 3

ปรากฏ
หมอก

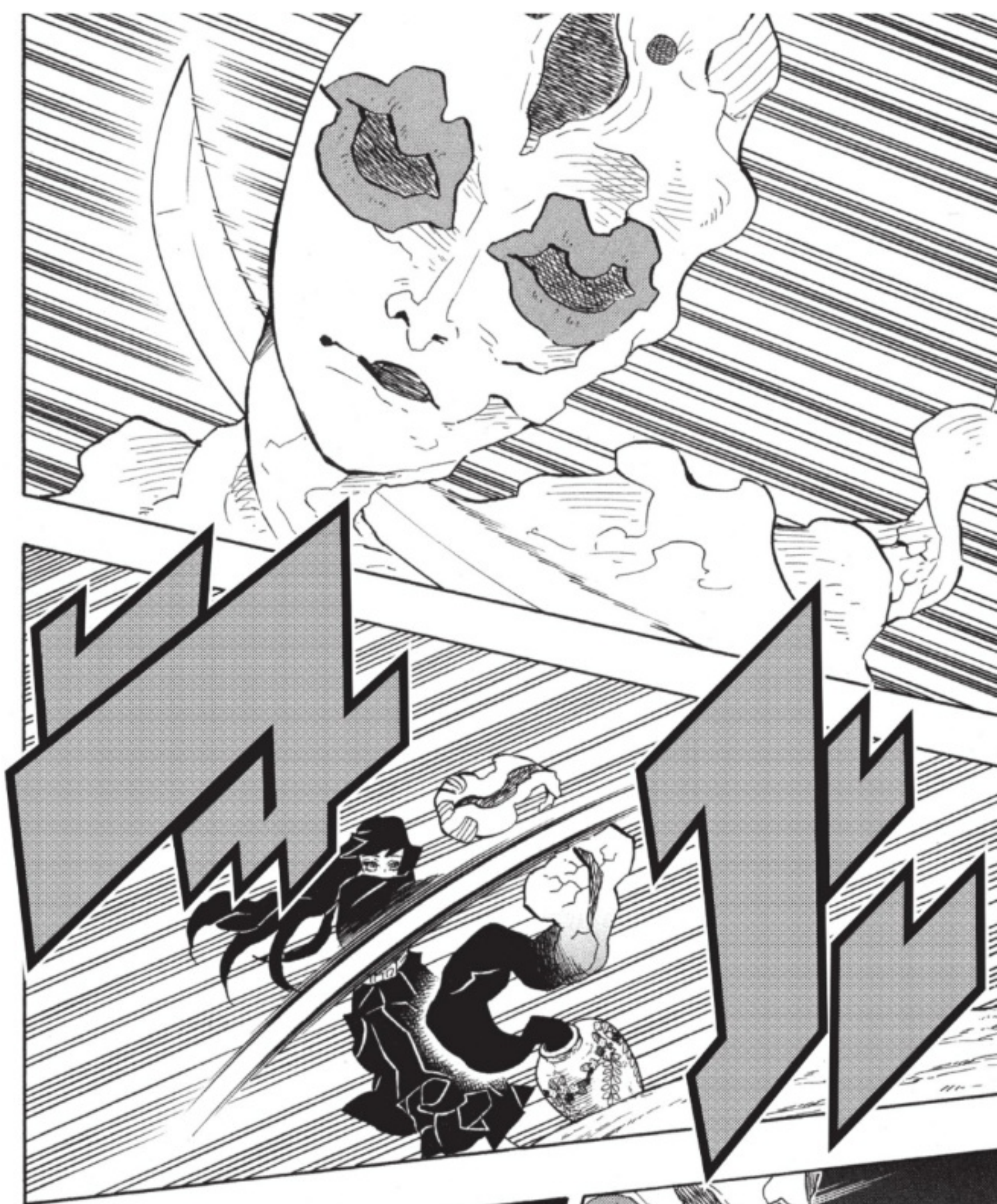

สะบัด
สาย
หมอก

แกว่งดาบ
สะบัด
ออกไป
ได้หมด
!!

อะไร
กัน
!!

คนที่
ได้เห็นร่างนี้
รวมแก
มีแค่ 3 คน
เท่านั้น

มีเยอะ
เหมือนกัน
นะ

จะให้แก
ได้เห็นร่าง
ที่แท้จริง
ของข้า
ก็แล้วกัน

อืม
อืม

หุบปากไป
ไอ้เด็กเปรต

!!

ซัด
ซัด

โธ
ยอด
เลย

หากข้า
เอาจริง
ก็ไม่มีใคร
เอาชีวิตรอด
ไปได้

หุบ
ปาก
ซะ

ข้าปั่นขึ้น
ในไหนดั้น

ฟิ้ว
ฟิ้ว
ฟิ้ว

เกล็ดแววไส
พวกนี้
แข็งยิ่งกว่า
เพชร

จอมอภกราบ
ร่างสุดยอด
ที่งดงามนี้ชะ

ไอ้เด็กปรต
กวนประสาท
คนอื่น
เก่งชะจริง

พูดอะไร
หน้อยสิ่ว:
ไอ้เด็ก
ไร้น้ำยา
!!!

แล้วก็
ผมไม่ได้
ตกใจ
ขนาดนั้น
ซัก
:

อ้าว
ก็เมื่อกี้
บอกให้
หุบปาก
นี่นา....

ทน้อย
...

แกบอกข้า
ให้เลิกหนี
ขึ้นต้นไม้
ไม่ใช่รีง
?

ช่าง
น่าหงุดหงิด
เสียจริง

2 คนนี้
โดนเตะ
ออกมา

ทำเอา
จมุกตัน
เลย

เปล่า
ก็แค่
เหม็น
คาว

แล้วยัง
ความเร็ว
นี่!!

สิ่งที
มือข้าโดน
ทุกสิ่งจะ
กลายเป็นปลา
ที่แสนน่ารัก

เป็นยังไง
หัตถ์
เทพเจ้า
ของข้า

การโจมตี
เมื่อครู่
ข้าไม่ได้
เอาจริง
ซักนิด

ตัวสั้น
กลัว
อยู่สินะ
?

ทำให้
เคลื่อนที่
ได้อย่าง
อิสระ

แถม
เกลียด
พวกนี้

ร่างนี้
อ่อน
แต่ก็
ยืดหยุ่น
แข็ง
แกร่ง

ต่อให้โจมตี
ได้สุดยอด
แค่ไหน
ถ้าไม่โดน
มันก็
ไร้ความหมาย

อย่างกับ
คนแลว
เลย

เนว
น่ากลัว
น่ากลัว
รอยยิ้มน่ากลัว
ชะมัด

นี่ไม่ใช่รอยยิ้ม
ขออภัย
ความยุติธรรม
ชักรินิด

ขาทั้ง 2
ก้าวอย่าง
ได้อย่าง
มั่นคง

เป็นเช่นที่
นายท่านพูด
หากได้
“ตัวตน
ที่แน่นอน”

ไม่มี
อสุร
ตนใด

ความล้มเหลว
รื้อรจนก็หาย
เป็นปลิดทิ้ง

หากรู้
ว่าตน
คือใคร

หนีจาก
คมดาบ
ที่ฟาดฟัน
นี้ได้

ตอนที่ 121 สถานการณ์พิศปรกติ

โบนั๊ว
ชอบทานเกี๊ยวจีน
ผู้ใหญ่นบ้าน

เอาใจยากเกิน
จนพ่อแม่
ประสาทกิน
เลงเอามาฝาก
ท่านเกี๊ยวจีน

ฮากาเนะซึกะ
ไฮตารุ
กำลังโอาละวาด
เพราะไม่พอใจ
2 ขวบ

นึก
ถึง

ความโกรธที่
พลุ่งพล่านนั้น
ให้ออก

ร่างกายตน
ก็เริ่มมี
หนอน
แมลง

เห็นร่างของ
พี่ชายที่รัก
โดนแมลง
กัดกิน
และเน่าเปื่อย

หากไม่ดวงดี
โดนช่วยไว้
คงตายไป
ทั้งอย่างนั้น

เราได้เห็น
ขอบเหว
แห่ง
ความตาย

ดังนั้น
เราจึงฝึกซ้อม
เดี่ยวเชิด
ตนเอง
จนแทบ
กระดูกเลือด

ความโกรธ
ที่ไม่
เลือนหาย
จนกว่า
จะตาย

ถึงจะสูญเสีย
ความทรงจำ
แต่ร่างกาย
กลับจดจำ
ได้แม่นยำ

เจ้า
พวกนี้
!!

เพื่อ
ถอนราก
ถอนโคน

เพื่อ
ทำลายล้าง
อสูร

จงดู
การต่อสู้
เอาจริงเอาจัง
ที่แสนงดงาม
ของข้า
!!

บุณดี
อิส
โสดา

カッ
カッ
カッ

ข้าขึ้นขอบ
สิ่งที่ดีบน
ต่อต้านข้า

เกลียดพวกนี้
ทำให้ข้า
เคลื่อนไหว
ได้อย่างอิสระ
คาดคะเน
การเคลื่อนไหว
ไม่ได้

เป็นยังไงล่ะ
ความ
เคลื่อนไหว
ที่เหนือกว่า
กฎเกณฑ์
ของข้า

ข้าจะบันทึก
นายยะแซยงนั้น
แล้วเอา
หัวปลาสวยๆ
ไปเปลี่ยนแทน

จะปรุงแก
เป็นอาหาร
แบบไหนดี

ดร:
ตอนที่
7

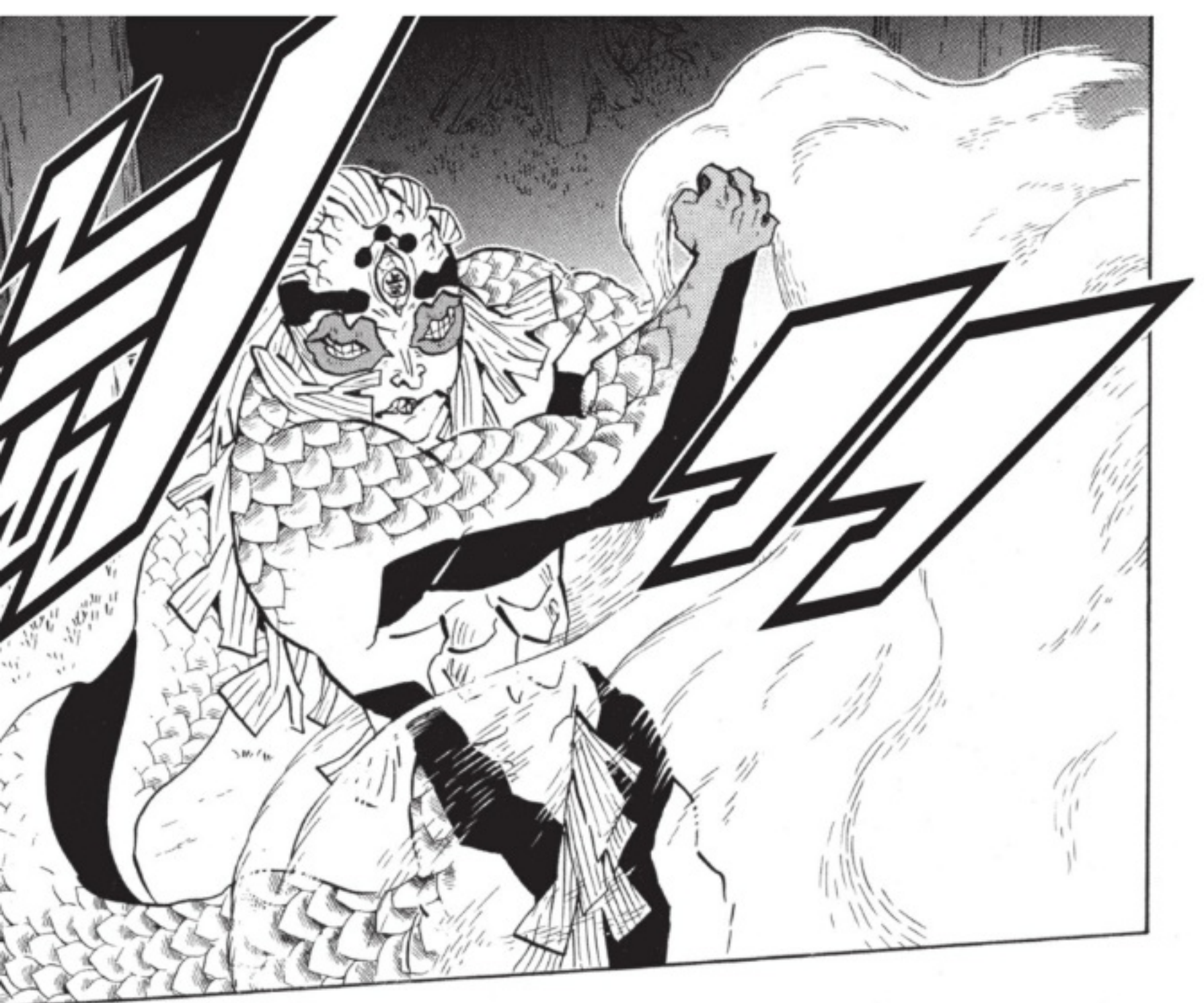
ปราณ
หมอก

จบสิ้น
แล้ว
!!

หอก ลวง

เจ้านั้น
หาย
ไปไหน
แล้ว
!?

หมาย
ความ
ว่ายังไง
!?

อะไรกัน
ทำไม
หายไป
!?

!?
!?
!?

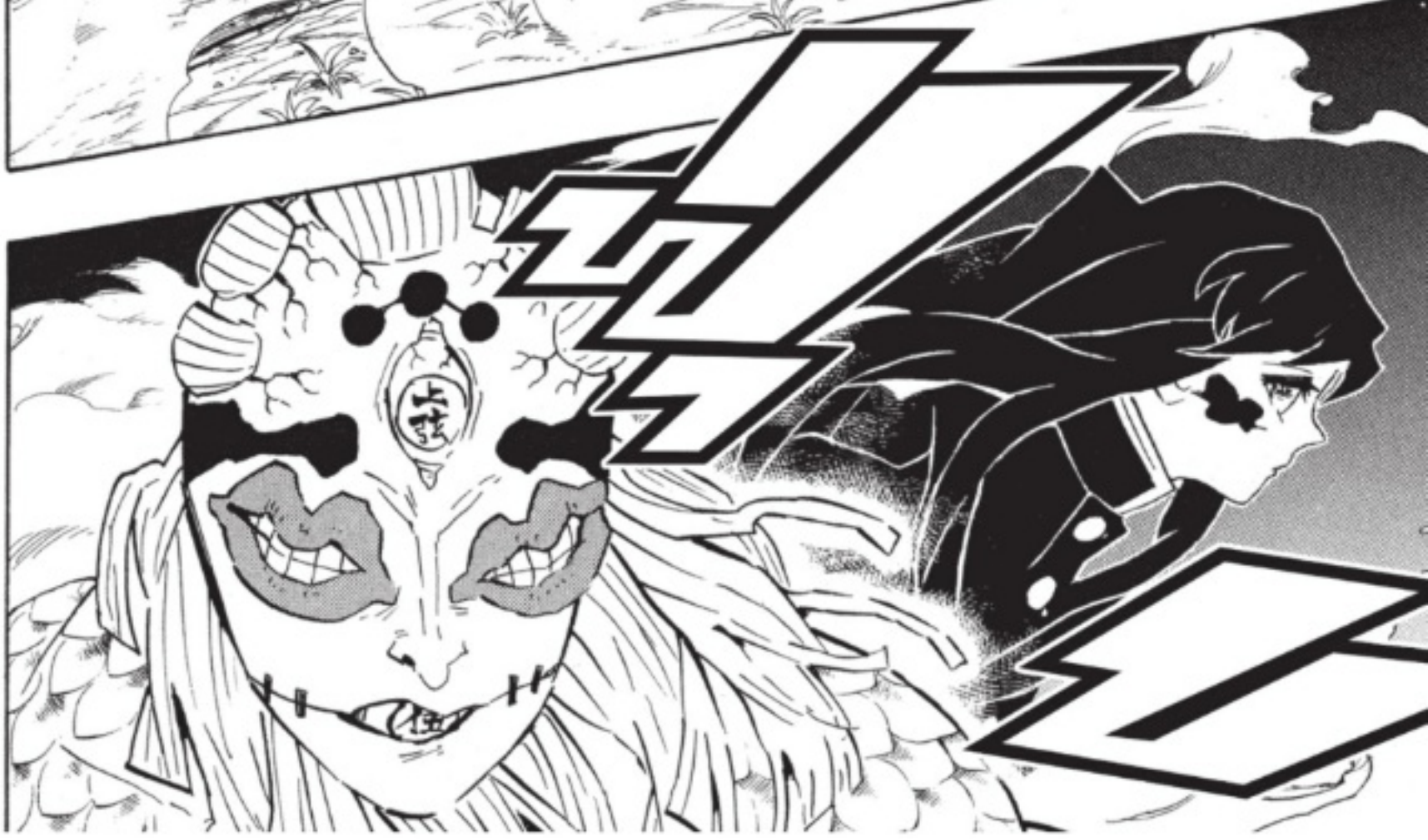
เหมือน
กับ

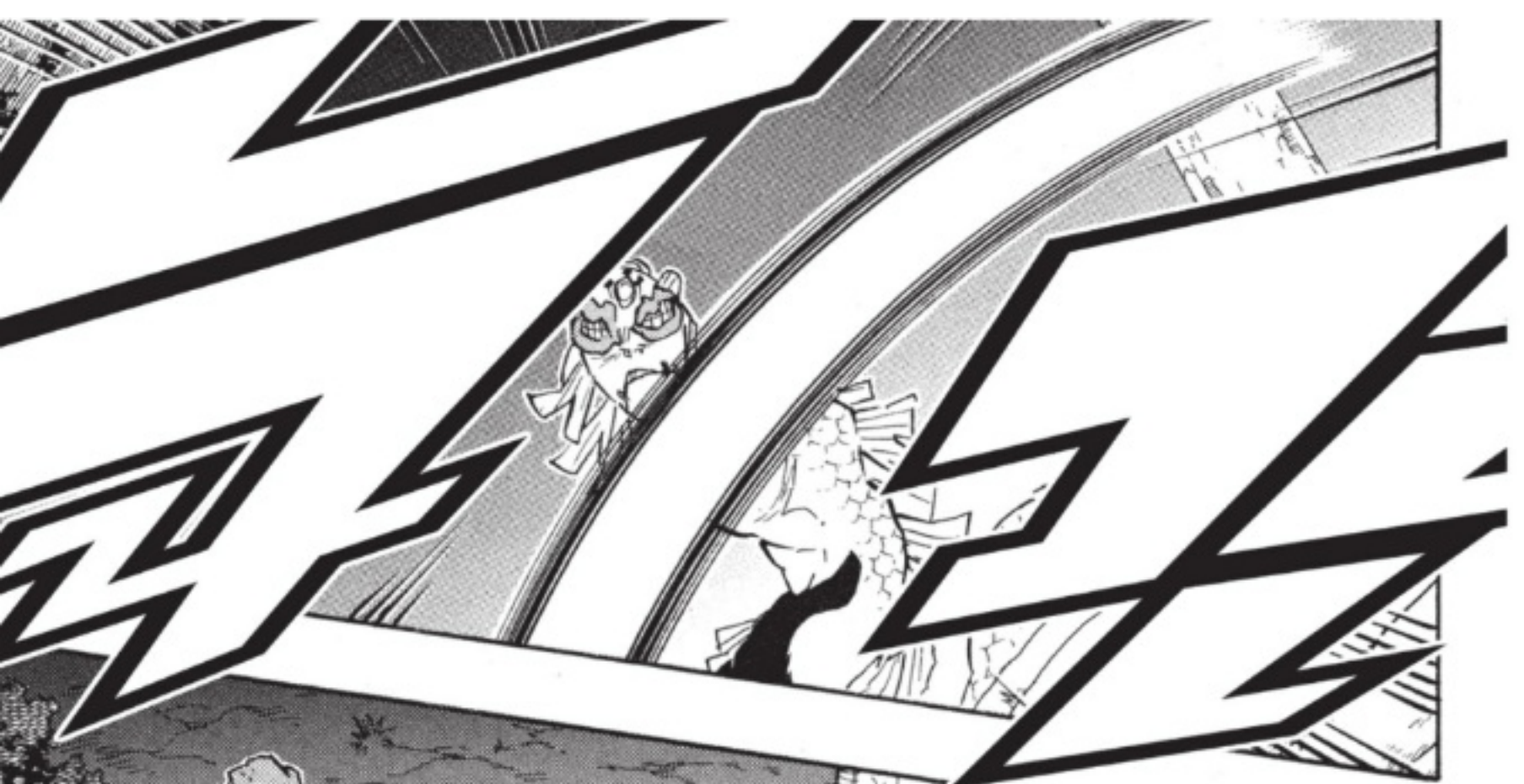
นี่มัน
เหมือน
กับ

เรา
กับ
กำลัง
อยู่

ท่าม
กลาง
หมอก
:

นี่แก

แกนะ

ทำไมถึงคิดว่า
มีแต่ตัวเอง
ที่ไม่เอาจริง
?

ทำไมพืนถึงได้
กลับหัวกลับหาง
เกิดอะไรขึ้น
ประสาทสัมผัส
หายไป

อะไร
อะไร
?

ต้องรีบ
จัดการมัน
แล้วรายงาน
ท่านมุขัน

ไอ้เด็กเปรต
นั่น
เจอตัว
มันซักที

แล้วก็
ไม่ต้อง
กลับมา
เกิดใหม่
อีกล่ะ

จบแล้ว
ลาก่อน

โดนตัดคอ
แล้ว
โดนตัดคอ
แล้ว
ตัดคอ
แล้ว
!!!

ตะ? โดน...!!
โดนตัด...
โดนตัดคอ...
โดนตัดคอ
แล้ว!?

ข้าแพ้ว
แล้วหรือ!?
แพ้วเด็ก...!!!
ข้า!!
ข้าคนนี่
เนี่ยนะ!!

อะไรกัน!!
บ้าน่า!!
ไม่น่าเชื่อ
นี่มัน
สถานการณ์
ผิดปกติ
อย่าง
รุนแรง...!!

เคลื่อนที่
ช้าสลับเร็ว
เพื่อให้ศัตรู
มึนงง

ปราณ
หมอก

กระบวน
ที่ 7
หมอก
ลวง

เขาเคลื่อนไหวช้า
เพื่อให้อีกฝ่ายเห็น
และเพียงชั่วพริบตา
ร่างนั้นก็หายไป

นี่คือ
สถานการณ์
ที่ผิดปกติ
จริงๆ

ด้วย
ความเร็ว
ขั้นสุดยอดนั้น
เหนือกว่า
อสูรข้างชั้นที่ 5
เกือบโกะ

มุอิจิโร่
ที่บาดเจ็บ
จัดการอสูร
ข้างชั้นได้

สิ่งมีชีวิต
ที่ต่ำต้อย
น่ารังเกียจ
!!

อืาก!!!
นี่มัน
เป็นไป
ไม่ได้
!!!

เป็นแค่มนุษย์
แท้ๆ !!
บังอาจตักคอ
ท่านเกียกโกะ
ผู้นี้!!

ชีวิตที่ไร้ค่า
น่าเบื่อพวกนั้น
ถูกมือของข้า!!
หัตถ์พระเจ้า
ของข้า

สิ่งมีชีวิต
อ่อนแอ!!
เกิดมาแล้ว
เสื่อมสภาพ
อย่างแก่!!

สร้างสรรค
ให้กลายเป็น
ผลงานสูงค่า
แท้ๆ

ชีวิต
ของพวกแก
ร่อยคน
ยังไม่มีค่าเท่า
ข้าคนเดียว
เลย

ข้าคือ
ผู้ถูกเลือก!!
เป็นสิ่งมีชีวิต
ที่สง่างาม
!!

แต่กลับโดน
หนอนแมลง
ชันต่ำ
...

อึก

รีบ ๆ
ลงนรก
ซักที

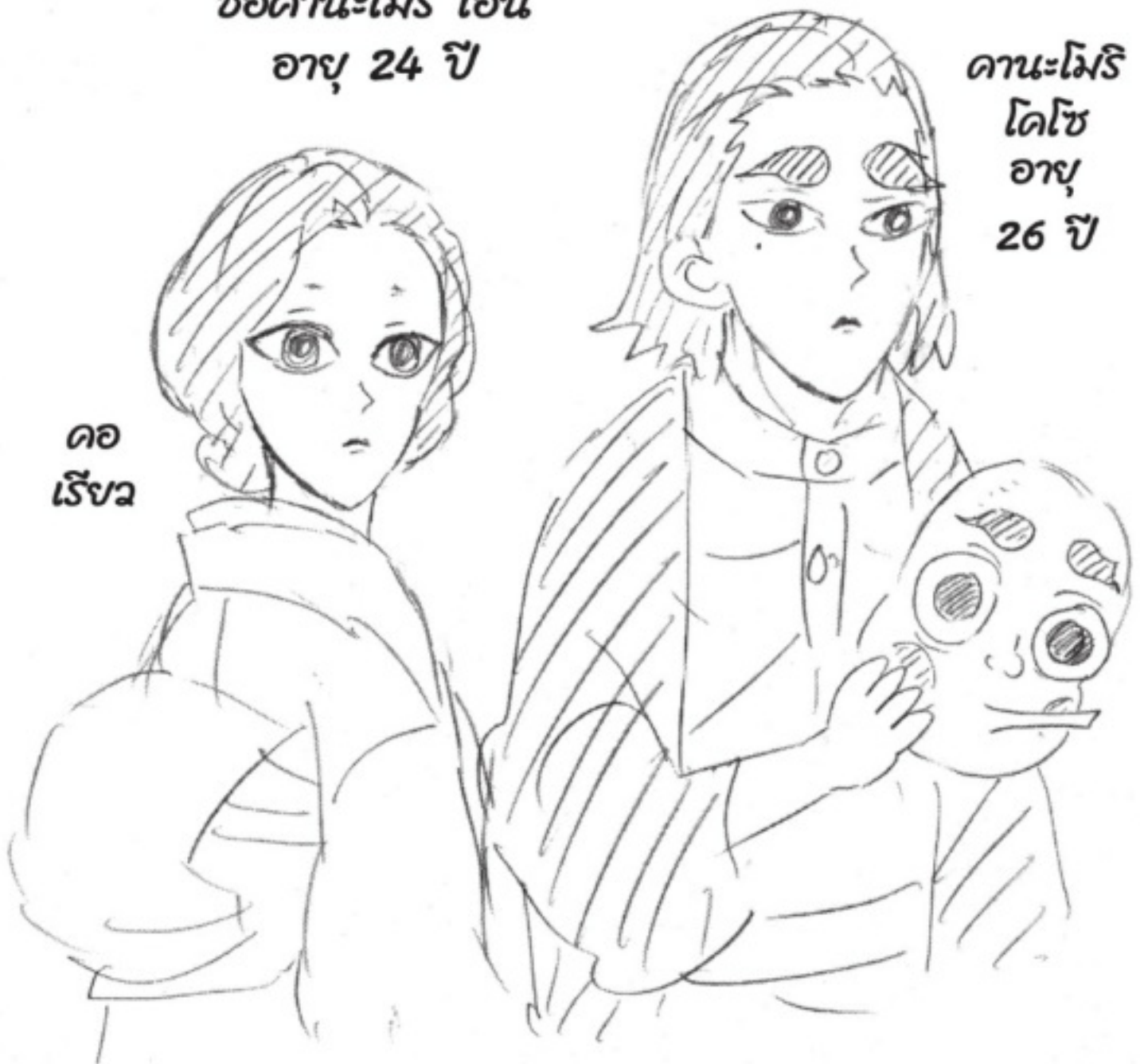
พอ
ได้แล้ว

ใบหน้าเรียวงาม
ของคุณदानะโมริ

ภรรยาของ
คุณदानะโมริ
ชื่อदानะโมริ เอน
อายุ 24 ปี

दानะโมริ
โคชิ
อายุ
26 ปี

คอ
เรียว

ตอนที่ 122 ความตื่นตะลึงชั่วขณะหนึ่ง

เรื่องมัน
เกิดขึ้นเร็ว
จนข้าไม่รู้
จะทำยังไงดี

ท่านโทคิโก
!!
เป็นอะไร
รีเปล่า
ขอรับ

ฟังที่
ผมพูด
รีเปล่า

ไม่
เป็นไร
ซัทซึกิ

สีหน้า
แย่มากเลย
ไม่เป็นไรจริงๆ
รีขอรับ

ไม่
เป็นไร
ไม่
เป็นไร

ตอนนี้
ผมรู้สึก
ดีมาก
เลย

นอกจากนี้
ต้องรีบ
ไปช่วย
พวกทันจิโร่
แล้ว

ช่วงไปหา
โดเกะตสึดง
ก่อน
ได้มั้ง

เอาน่า
ถ้าใจ
เธอ

ตัวสั้น
อยู่รีเปล่า
ขอรับ?
ท่าน
...

นี่ม?
มีเสียง
หอบด้วย
...

แน่ะ

พิษแผ่
ไปทั่วร่าง
ไม่เป็นไร
ก็แปลก
แล้ว

เนอ
ท่าน
โทคิโท
!!!

พ่นฟอง
ออกมาแล้ว
!!

ตอนเช้า
เกือบโดนฆ่า
ก็ไม่สนใจ
ไฮตัทนิต

หนอเอ
เจ้านั้น
ไม่มาช่วย
เลย!!

จะทำยังไงดี!?
เดี๋ยวสิ....
ใครก็ได้
!!

แยแล้ว
แยแล้ว
จะตาย
ริเปล่าเนี่ย
?

ท:...
ท:...
ทำไงดี

เนวอ!!
พ่นฟอง
ออกมา
อีกแล้ว
แยแน่

ด๋อ๊ก

คุณ
ฮากานะ:
ซึก:
!!

วิญญาณ
พยายาม
ของ เจ้าหนู
โคเท็คสิ
!!

เหวอ

!!

ให้มันตะแคง
ดีกว่านะครับ

ไม่ไม่ไม่ไม่
โคนแทง
ชายโครง
เลื้อยออก
ขนาดนั้น
ตายแน่
อยู่แล้ว

เปล่า
เปล่า
นี่ตัวเป็นๆ
เลย

ไม่ ไม่
วิญญาณพยายาม
ไม่รู้ตัวเองทรอก
ตายแล้วแน่ๆ

ไม่ตาย
ซักหน่อย
ไม่ใช่วิญญาณ
พยายามนะ

นโมตัสสะ

ส่วน
แผล
ที่ท้อง
:

แผลนี้ลึกพอดู
ถ้าเลือดไม่หยุด
อาจจะตายไปแล้ว
ก็ได้

นี่เป็นเลือด
ตอนโดนโจมตีแขน
ต่างหาก
กดปากแผลไว้
เลือดก็หยุดแล้ว

เขาบอกว่า
ให้ใส่
ดาบใหม่
ของเขา

โดนโกร่งดาบ
ที่คุณหันจิโร่
ฝากไว้
เลยรอดมาได้

มาพยายาม
ในฐานะ
ของเสาหลัก
กันนะ

เห็นมั้ย
ทุกอย่าง
เป็นไป
ด้วยดี

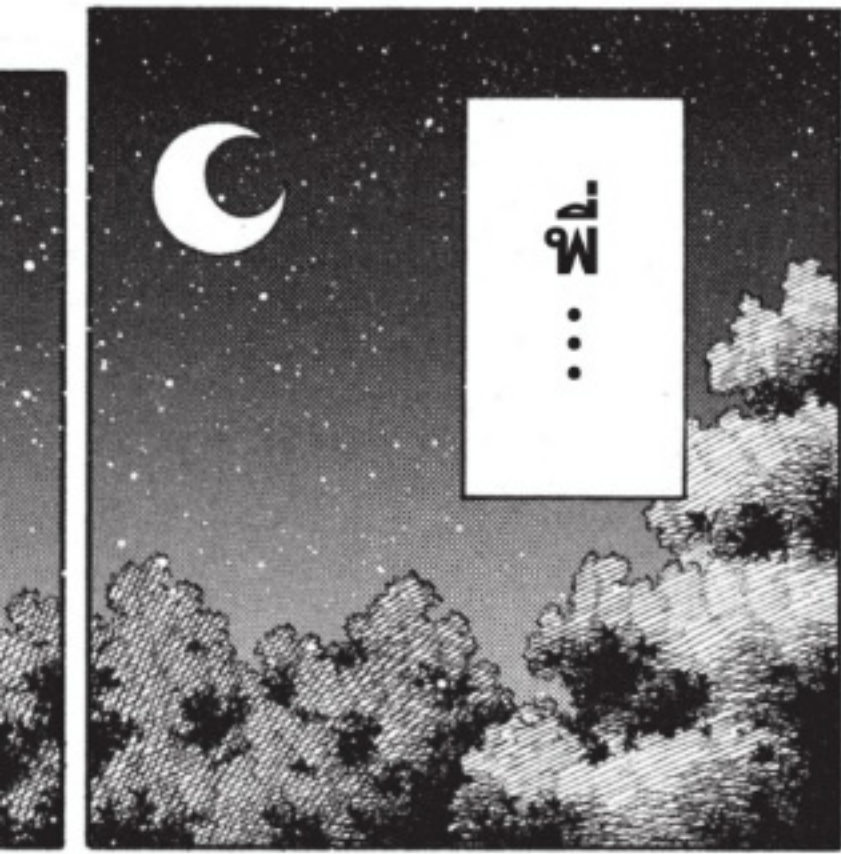

คุณ
แม่

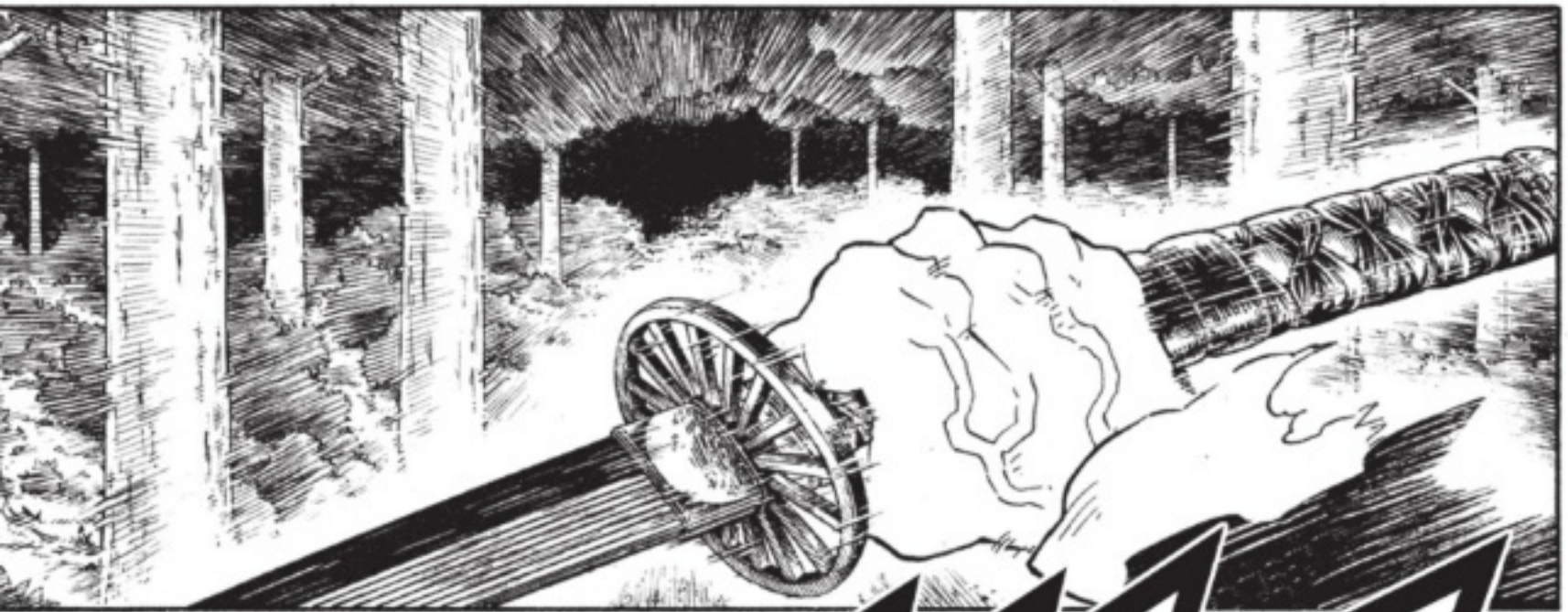
คุณ
พ่อ
...

พยายาม
ได้ดี
นี่นา

นี่...

เอาล่ะ!!
เข้าใจ
บ้างแล้ว

หัวมังกรไม้
มี 5 หัว!!
ระยะโจมตีคือ
66 ซาคุ!!

*หน่วยวัดแบบญี่ปุ่น 1 ซาคุระยะประมาณ 30.3 ซม.

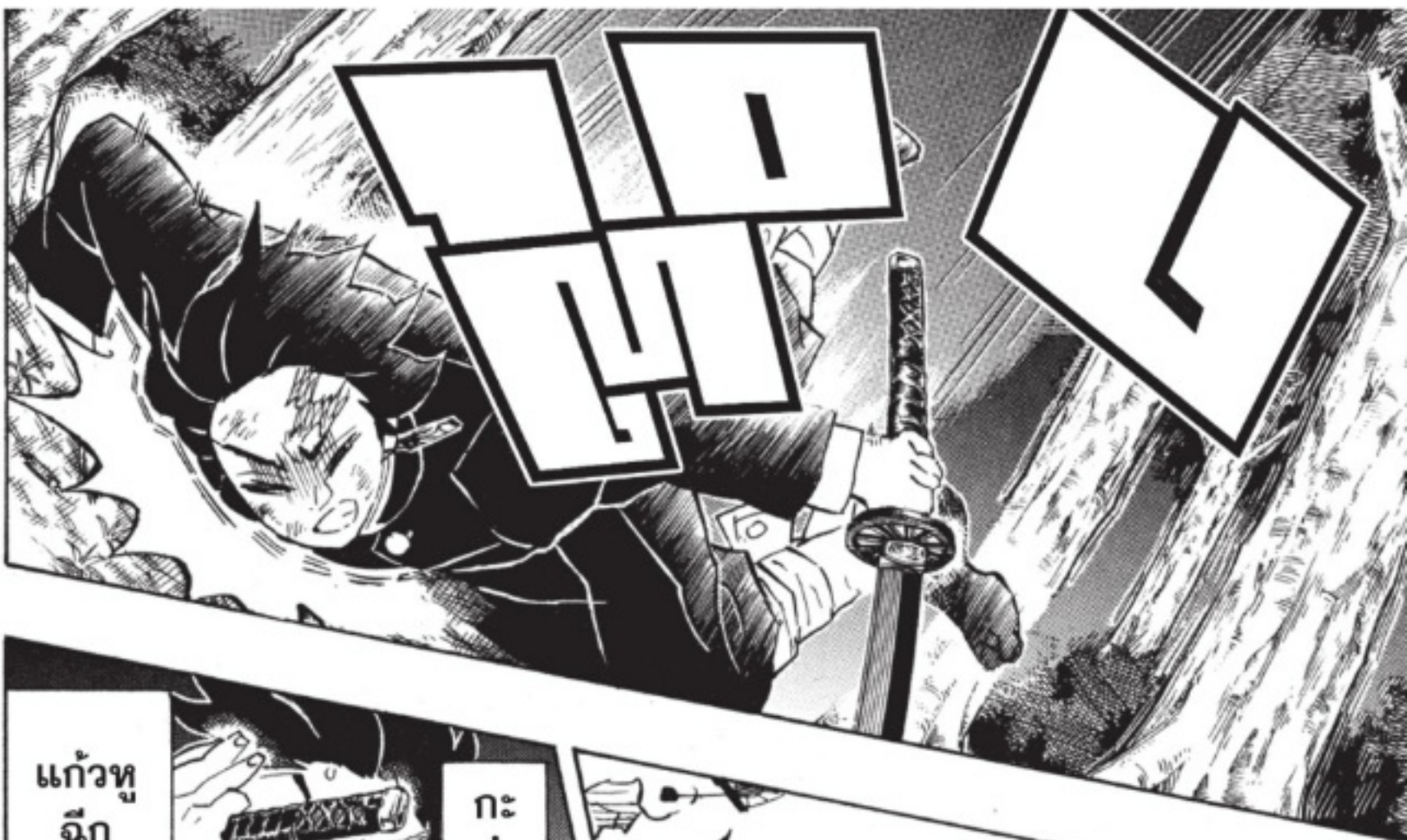
ฟ้า
โธ

ฮิโนะ
คามิ
คาซุ
ระ

...
...
...

แก้วหู
ฉีก

กะ
...

ชอล์ก

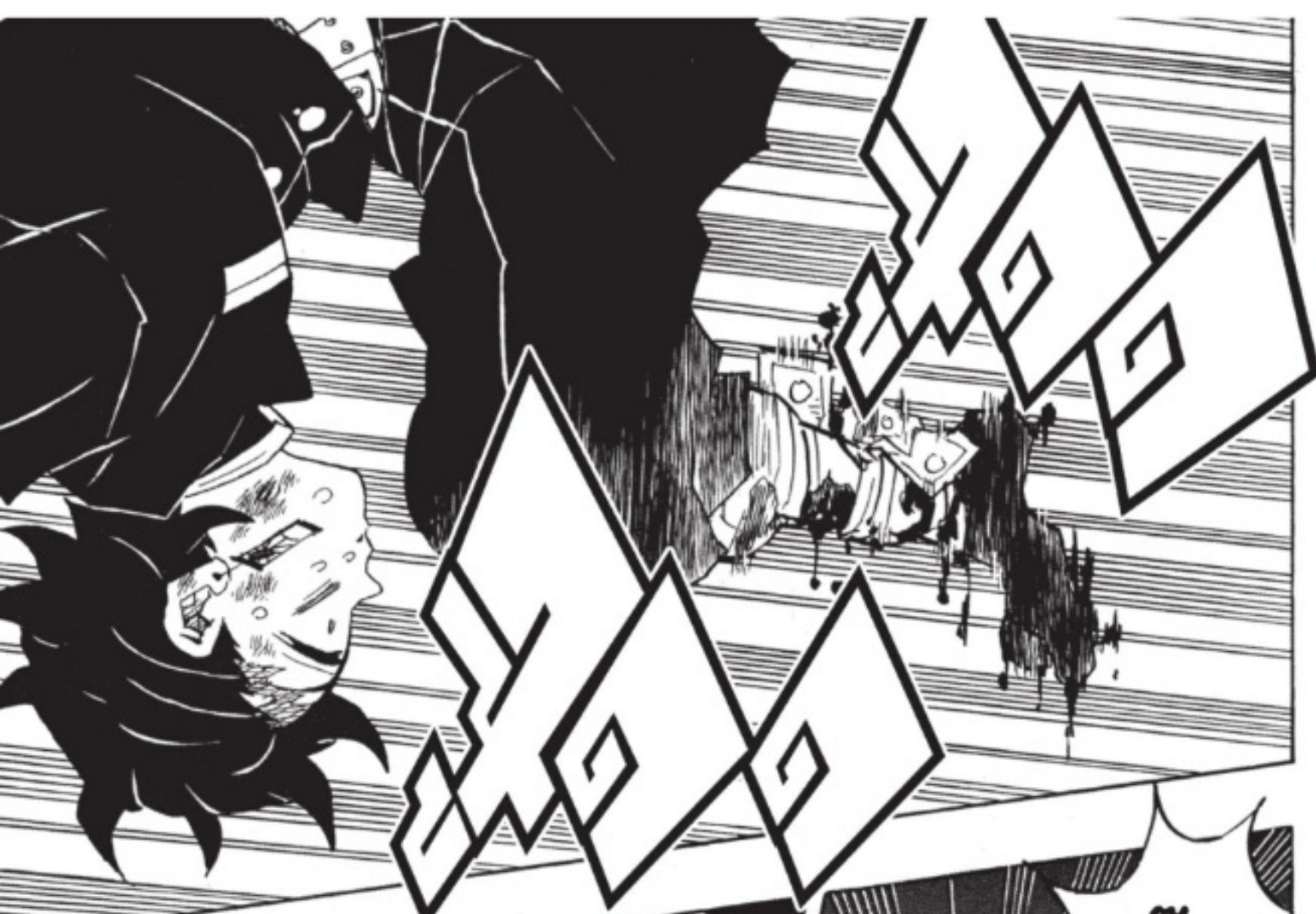

ต้องรีบ
ยึน!!
รีบ!!

เวียนหัว
ยึนไม่ได้
ไม่ไหว
!!

กำลัง
จะโจมตี
มาแล้ว
!!

แถมพลัง
การโจมตี
เพิ่มขึ้น
...
!!

ใช้พลัง
ของ
อสูรคิโตะ
โอราคุ
ได้

อ้าก
—
!!

ถึงจะคาดเดา
การโจมตี
ล่วงหน้า
ถูกต้อง
แต่ก็รับมือ
ไม่ได้

หายใจ
ไม่ทัน
...
!!

ฟื้นฟู
ไม่ได้
!!

ไม่มี
เวลา
รวม
ปราณ

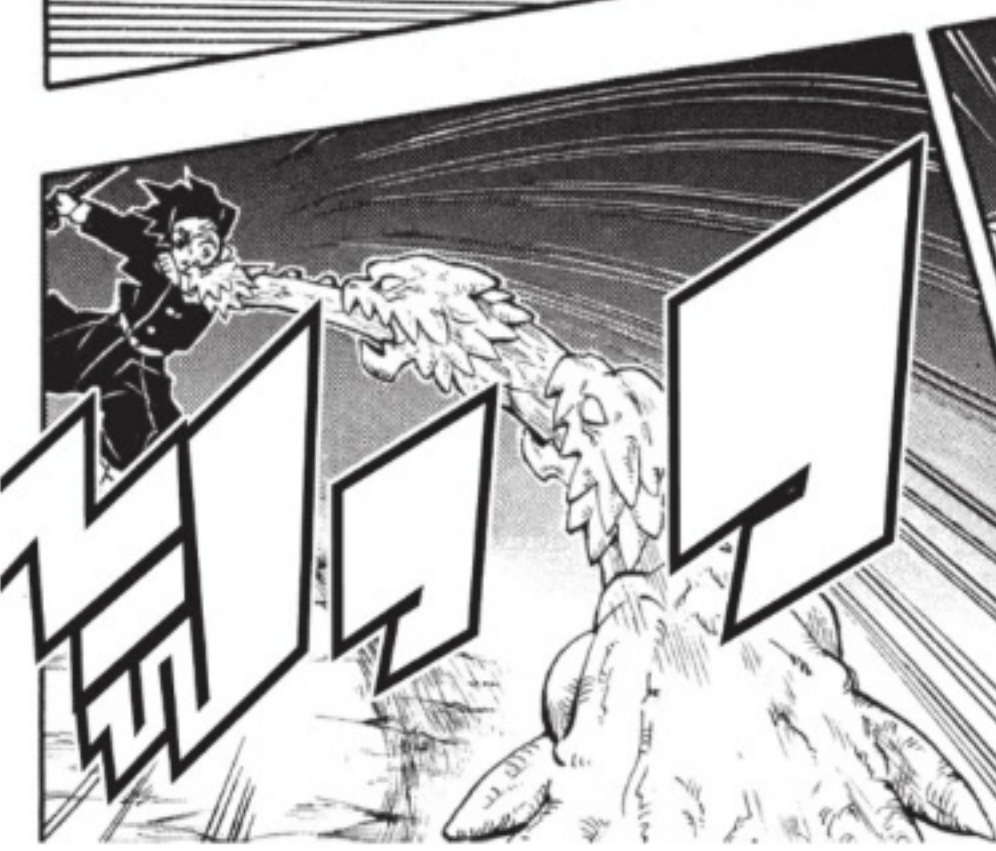

เอาละ
ถ้าเป็น
ตรงนี้

แต่ว่า
ห่างออกมา
มากกว่า
66 ซากุ
คองไหว
...

ยึดได้
...

รีบออก
กระบวนท่า
!!
ต้องตัด
:

ไม่ไหว!!
โดนบดขยี้
แน่....

โครมโครมโครม!!

โครม
...

โครม

กรีด

เสา
หลัก
รี

憎
憎
憎
憎

...

อสูร
อะไรกัน
เนี่ย!!

!?

ขอโทษ
ที่มาช้า!!
เกือบ
ไปแล้ว
เนอ:

เป็น
อะไร
รีปล่า
!?

พยายาม
ได้ตี
เก่งมาก
!

พั๊ก
ตบ
นะ!!

คุณ
คันโรจิ
!!

ไม่ได้
ยีน
เลย

ค:
:
:

พั๊ก
ตบ

นั่นอสูร
ข้างขึ้น
อสูรข้างขึ้น
ที่ 6...

แตก

เตี้ย

ฉันขอตัว
เมซีโกะจัง
กับเทนยะคอง
กลับละ

เตี้ยแดง!
นี่มัน
เกินไปแล้วนะ
!

テニヤ

ผู้ที่
ออกคำสั่งมาได้
ในโลกนี้
มีเพียงผู้เดียว

หุบปากซะ
ยัยหญิง
แพศยา

จัน?
จัน
คนนี่
นี่
น:
!?

แพศยา
!?
ย:...
หญิง
แพศยา
...

ตายจริง!?
แต่ว่าเป็นอสูร
สภาพที่เห็น
กับอายุจริง
มันต่างกันนี่นา

ถึง
อย่างนั้น
ก็ใจร้าย
ชะมัด!

ดูแล้วอายุ
ไม่ต่างอะไรกับ
น้องชายเรา
แท้ๆ !!

เหลือเชื่อเลย
ทำไม
เด็กคนนั้นใช้
คำหยาบคาย
ขนาดนี้
!

สายฟ้า
พินาศ

คลื่น
คำราม

คุณ
คันโรจิ
!!

กระบวน
ที่ 3

ปรมาณู
คำราม
รัก

ฉัน
โกรธ
แล้วนะ
!

ถึงจะดู
เหมือนเด็ก
แต่ฉัน
ไม่ยกโทษ
ให้เด็ดขาด

ท่า
พิรุณ
แห่ง
รัก
!!

อา

ขี้ขลาดนี่
พิน
การโจมตี
ได้

คุณแอน
เมื่อ 5 ปีที่แล้ว
ทั้งสองเป็นคู่สามีภรรยา
ที่รักใคร่กันดีเกินไป
จนหน้าตาก็ค่อยๆ
เหมือนกันเรื่อยๆ

ตอนที่ 123

ภาพย้อนอดีตก่อนตายของคินโรจิ มิซึริ

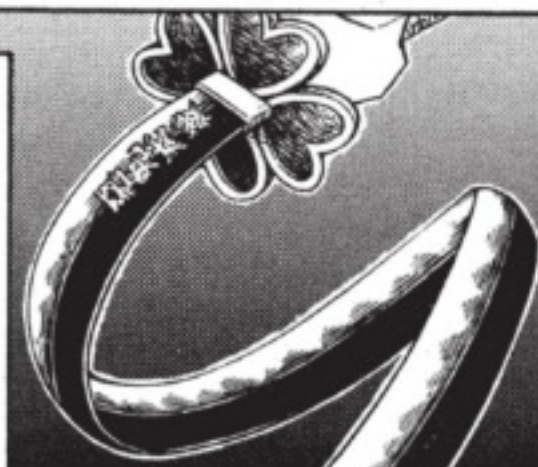
ดาบของ
คันโรจิ
มิซึริ

บาง
และ

อ่อน
มาก

ด้วย “ความโค้งงอ”
ของดาบที่แข็งแกร่ง
ความอ่อนของ
กล้ามเนื้อและข้อต่อ
ที่ทำให้เคลื่อนไหว
ได้กว้าง
ของร่างกายสตรี
ทำให้เคลื่อนไหว
ได้เร็วเช่นนั้น

ความเร็วของ
กระบวนท่า
เหนือกว่า
อุซุย เทนเง็น

ดาบ
ที่สร้างมา
เพื่อเธอ
ดาบมีแต่
เธอเท่านั้น
ที่ใช้ได้

เป็นดาบ
ที่ใช้ยาก
หากพลาด
อาจสับตัวเอง
เป็นชิ้นๆ ได้

ความรัก
อัน
ร้ายกาจ

ปราณ
ความรัก
กระบวน
ที่ 2

กระบวน
ที่ 6
มรสุมรัก
โหมพัด
พลิวาแห้ว

ใช้
มนต์อสูร
ขดเขย

ความเร็ว
ขนาดนี้
ยังตามทัน
หรือ

ถ้า
งั้น

มังกร
ไฟ
ไร้
สิ้นสุด

มนต์
อสูร
โลหิต

จ:
รับไหว
มัชฌ:
!?

กรี๊ด!!
เป็นมนต์
ที่การโจมตี
กว้างจัง
!!

ความ
รัก
สิ้น
กลิ่น
นอน
กรง
เล็บ
เท้า
ความ
สิ้น
สิ้น

ปรานี
ความรัก
กระชก
ที่ 5

แต่
ว่า
ไม่
เป็น
ไร
ถ้า
ตัด
คอ
มัน
ล่ะ
ก็
...

นี่
ม?
!?
อะ
ไร
จะ
ทำ
อะ
ไร
!?

แต่
ว่า
ไม่
เป็น
ไร
...

โ
!!

ค
...

ต่อให้ตัดคอ
มันไป
ก็ไม่ตาย
!!

คุณคันโรจิ
เจ้านั้นไม่ใช่
ร่างจริง
!!

ไม่:
จริง
เหรอ
!?

เอ๊ะ
!!

憎

ตัด
สิ้นใจ
พิด
ซะแล้ว
!

กลืน
เสียง
กด
ประสาธน์
!!!

คุณ
คัมโรจ
!!

ยัย
เต๋อ
นี่

เหลือ
เชื่อ
!!

ช้ำก

แต่
กลับ
ยังคง
ร่างกาย
เอาไว้
ได้!!

โดน
การ
โจมตี
เมื่อ

ไม่
ลื
ยัยเด็ก
นี่

ท
น
การโจมตีนี้
นับว่า
ได้ไม่ใช่
ธรรมดา

เกร็ง
กล้ามเนื้อ
ทั่วร่างไว้ได้
ก่อนโดน
โจมตีรี?

ไม่
เข้าใจ
เลย

พลังกล้ามเนื้อ
ที่ไม่เข้ากับ
ลักษณะ
ภายนอก...
เป็นโครงสร้าง
พิเศษ

เขื่อนั้น
กิต

ยิ่งได้
กินเนื้อ
คุณภาพดี
ก็ยิ่ง
แข็งแกร่ง

แต่ว่าก่อนอื่น
ต้องทุบทำลาย
ส่วนหัวและ
สมองก่อน

ชั่ว
วินาที

คันโรจิ มิซึริ
ก็ให้เห็น
ภาพย้อนอดีต
ก่อนตาย

ที่กำลัง
จะถึงตัว
นั้น

สัณ
ที่แสน
ประหลาด
นั่นด้วย

แต่คิดว่า
พันธุกรรมนั้น
จะตกสู่ลูก ๆ
ก็ชนลูกแล้ว

ผู้ที่จะแต่งงาน
กับคุณได้
คงมีแต่สัตว์ประหลาด
อย่างหมีไม่ก็หมูป่า
กระมัง

แล้วสิ
เรื่องของผม
ชะงะชะงะ
ลาก่อน

ถือซะว่า
การดูตัวครั้งนี้
ไม่เคยเกิดขึ้น

คันโรจิ มิซึริ
อายุ 17 ปี
โดนปฏิเสธ
การดูตัว

2 ปี
ก่อน

แขนที่
ผอมบาง
นี้

มีมวล
กล้ามเนื้อ

ประ-
มาณ
นี้

สตรีแกร่ง 8 เท่า

ความ
หนาแน่น
ของ
กล้ามเนื้อ
มากกว่า
คนทั่วไป
ถึง 8 เท่า

เธอคือ
ผู้ที่มี
กล้ามเนื้อ
แบบ
พิเศษ

แม่ที่ไม่ตกใจ
กับอะไรง่าย ๆ
ถึงกับเข่าอ่อน
เป็นครั้งแรก
ในชีวิต

ถึงกับ
ยกหิน
ดองผัก
ที่หนักถึง
4 กังได้

ตอนอายุ
1 ขวบ
5 เดือน
มิซึริ
เป็นห่วงแม่
ที่กำลังอุ้มท้อง
น้องชาย

ปัจจุบันเดือนน้ำหนัก 15 กิโลกรัม

หลังจาก
โดนขกเล็ก
การดูตัว
เธอก็คิด
จะเก็บเรื่องนี้
เป็นความลับ

กินจุกว่า
นักซูโม่
3 คน
รวมกัน

และเธอ
กินจุ
มาก

พูดโกหก
ทำเป็นอ่อนแอ
ทุกคน
ในครอบครัว
ต่างเป็นห่วง
เธอ

อดกลั้น
ความ
อยากอาหาร
จนหน้ามืด

ข้อมผม
ตน
เป็นสีดำ

นี่ดีจริงๆ
เหรอ?

เราต้อง
ใช้ชีวิตแบบนี้
ไปตลอด
เหรอ?

จะดี
รีเปล่า
?

พอทำแบบนั้น
ก็มีผู้ชาย
บอกว่า
อยากแต่งงาน
กับเธอ

แบบนี้
มัน
แปลก

ตัวตนจริงๆ
ของฉัน
อาจจะมีประโยชน์
กับคนอื่น
ไม่ใช่เหรอ?

ทั้งเรื่องกินจุ
ทั้งเรื่อง
แข็งแกร่ง
ทั้งสีผม
ทุกอย่างคือ
ตัวฉันแท้ๆ

แปลก
:

ในโลกนี้ไม่มีที่
ที่ยอมรับ
ตัวตนจริงๆ
ของฉันเลยเหรอ??
ไม่มีคนชอบฉัน
เลยเหรอ?

ฉันต้อง
ไม่เป็น
ตัวฉัน
เหรอ
?

!?

ฉ่ำก

ลุกเร็วลุก
เตรียมรับ
การโจมตี
ครั้งต่อไป

อ้าว!!
เราหมดสติ
ไปหรือ
:

รู้แล้วนะ
!!

แค่ก

ถ้าคนคนนี้
ยังมีชีวิตอยู่
ล่ะก็
เราต้องเอาชนะ
ได้แน่!!

ปกป้อง
คุณ
กันโรจิ
!!

คนที่
แวนโหม้ม
มากที่สุด
คนนี้

คือ
แสงแห่ง
ความหวัง
!!

เราจะชนะร่วมกัน
!!
พวกเราจะไม่ยอม
ให้ใครตาย...

ฉันเป็น
เสาหลักแท่งๆ
แต่ตื่นท่าพลาด
ซะได้
ฉันขอโทษ

ทุกคน
ขอบคุณ
น้า !!

สำเร็จ
หรือ
เปล้า
?

กลุ่ม
พิฆาตอสูร
เป็นที่
ที่สำคัญ
ของฉัน

จะไม่ยอม
ให้พรรคพวก
ตายเด็ดขาด

ต่อให้เป็น
อสูรข้างขึ้น
หรือ
ใครหน้าไหน
ก็ตาม
ฉันไม่สน

ตัดได้
หมด
เลย

เท่
จัง

จะเอาจริง
ล่ะน:
เตรียมใจ
ไว้ได้เลย

ฉัน
ไม่ยอมแพ้
พวกคนชั่ว
เด็ดขาด

โกรธแล้วนะเมี้ยว!!

เมี้ยว
เนชิโกะ

เมี้ยวมิชิริ

ตอนที่

124 ทำตัวให้มันตึ๋ง หน้อยสือะ ไอ้บ้านี่

จงภูมิใจ
กับความ
แข็งแกร่ง
ของตน

ยอด
ไป
เลย

เธอคือ
คนที่พระเจ้ารัก
มากกว่าใครนะ
มิซึริ

ก็แค่
อิจฉาริษา
เท่านั้น

คนที่พูด
ว่าร้ายทุกคน
ต่างกลัว
พรสวรรค์
ของเธอ

ขอบ
พระ
คุณ
ค่ะ

ขอบคุณ
ที่ตลอดหนุ
ออกมา
อย่าง
แข็งแรง

คุณพ่อ
คุณแม่

คุณอิคุโร
ให้
ถุงเท้ายาว
ลายทาง
กับเรา

ขอบคุณ
เรา
ทั้งน้ำตา

ผู้คนที่เรา
ปกป้อง
จากอสูร

ในกลุ่ม
พิฆาตอสูร
ทุกคน
ต่างยอมรับ
ในตัวเรา

ตลอดมา
เรากลับ
และยังปลั่ง
เอาไว้

แต่
พอแล้ว

ว่าเป็น
สัตว์-
ประหลาด
อีกรึเปล่า

จะ
โดน
บอก

เป็นผู้หญิง
แต่แข็งแรง
แบบนี้
จะดีรีเปล่า

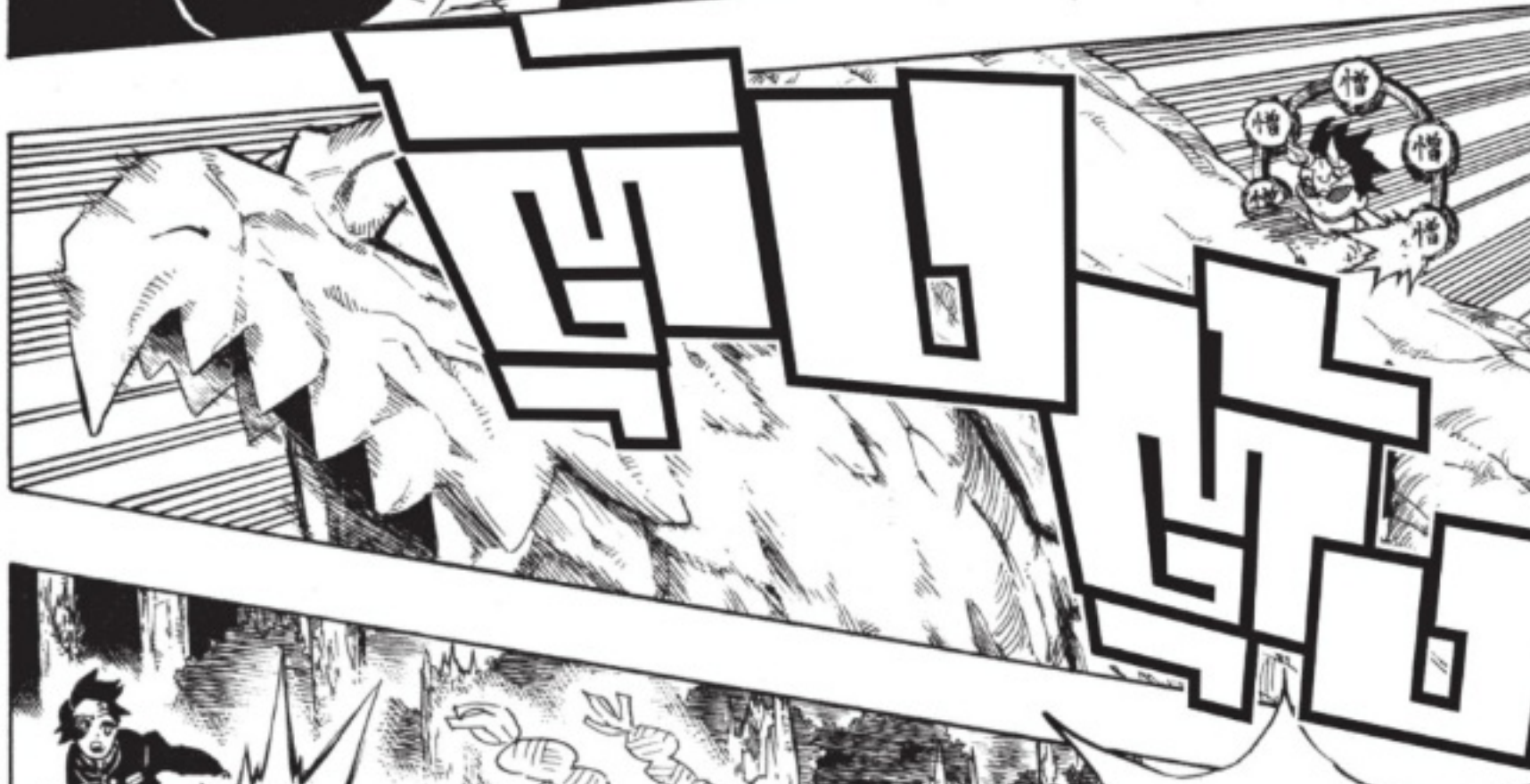
แสงแห่ง
ความหวัง
!!

คน
คนนี่
คือ

ฉันจะ
ปกป้อง
ทุกคน

ใช่
ได้เลย

ทางนี้
ฉันจะทำอะไร
ชักร้อยอย่างเอง
!!

เร็วกว่านี้
แกร่งกว่านี้
:
อีก!!

ต้องเพิ่ม
อัตรา
การเต้น
ของหัวใจ

ให้เลือด
ไหลเวียน
เร็วกว่านี้

รู้!!
อยู่
ทางนี้

รู้
ริเปล่า

กันจิโร่
ตัวจริง
ของมัน
ซ่อนอยู่
ตรงไหน

เราต้องรีบ
ฟื้นตัวจริง
ของอสูร
ให้ได้

ในระหว่าง
ที่คุณค้นโรจิ
ถึงความสนใจ
เจ้าอสูรเด็กนั้น

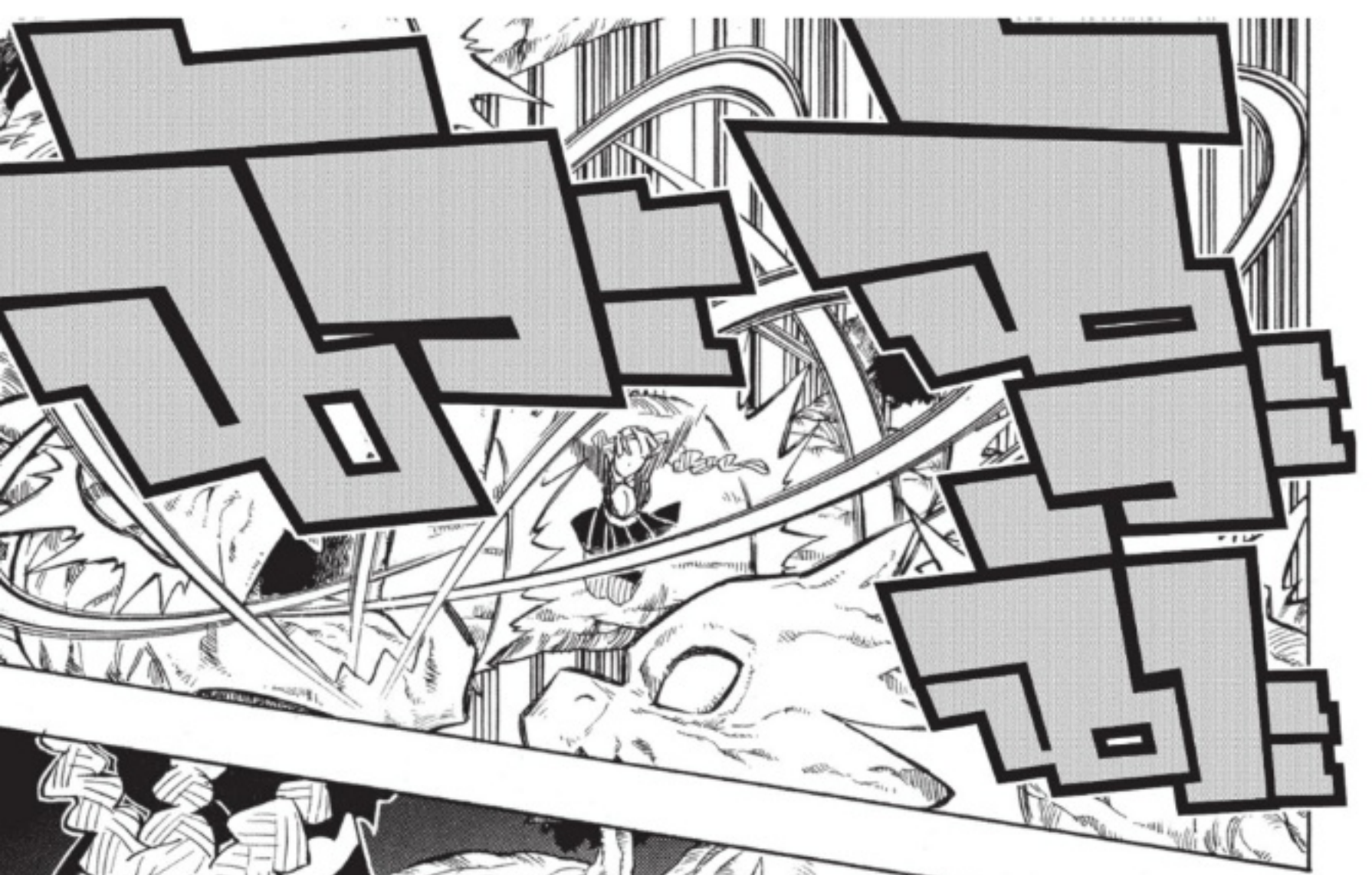
ไอ้เด็ก
พวกนั้น

!!

ZZZZ

!!

เกิดอะไรขึ้น
!?
เพราะอะไร
!?

ยัยเด็กนี่
เคลื่อนไหว
เร็วขึ้น
กว่าเมื่อกี้

ทำไม
:

นั่น...มีอยู่
แต่แรกกริ
?

ปาน...
!?

เหมือน
ลวดลาย
ของอสูร

น่าชิงชัย
เหลือเกิน
!!

แต่ทว่า
ไม่มีทาง
ยื้อได้
ตลอดไป
พลังกาย
มีขีดจำกัด

เพราะชัยเด็กนี่!!
บังคับมังกร
ไปทาง
เด็กพวกนั้น
ไม่ได้เลย
!!

น่ารำคาญ
เป็นที่สุด
!!

ล้วนเป็น
เช่นนั้น
!!

มนุษย์
ทุกคน

อ้าก
|
!!

ในระหว่าง
ที่คุณค้นโรจิ
ถ่วงเวลา
ให้

ตอนที่
เจ้านั้น!!
เจ้าตัว
ที่เหมือน
มังกรกิ้งก่างู
:
ยังไม่มา
ทางนี้!!

อย่า
ให้โดน
สะบัดตก!!
พยายาม
เข้า
พยายาม
เข้า!!

อู
—
!!

ถ่างน
...
!!

สภาพนี้
แกว่ง
ดาบ
ไม่ได้เลย

แต่
ไว้มัน
!!

เกนยะ
แบบนี้
ต้องไม่เสีย
เทร
ไม่เป็นไร
เทร

เนอ
กัต!?
ฟันแข็ง
เป็นบ้า

หากกินอสูร
ที่แข็งแกร่ง
ทั้งพลัง
กล้ามเนื้อ
และการฟันตัว
ก็จะเพิ่ม
มากขึ้น

ชินาซิงาวะ
เกนยะ
เมื่อกินอสูร
เข้าไป
จะมีร่างกาย
ตั้งอสูร
ได้ชั่วคราว

แต่นี้
ไม่ใช่
เรื่องที่
ใครๆ
ก็ทำได้

เกนยะ
ใช้ปราณไม่ได้และ
มีความสามารถ
ทางกายต่ำ
เขาจึงใช้กลยุทธ์นี้
เพื่อให้ได้พลัง
ที่ใกล้เคียง
เสาหลัก

ผู้มี
พรสวรรค์
หนึ่งเดียว
ในกลุ่ม
พิฆาตอสูร

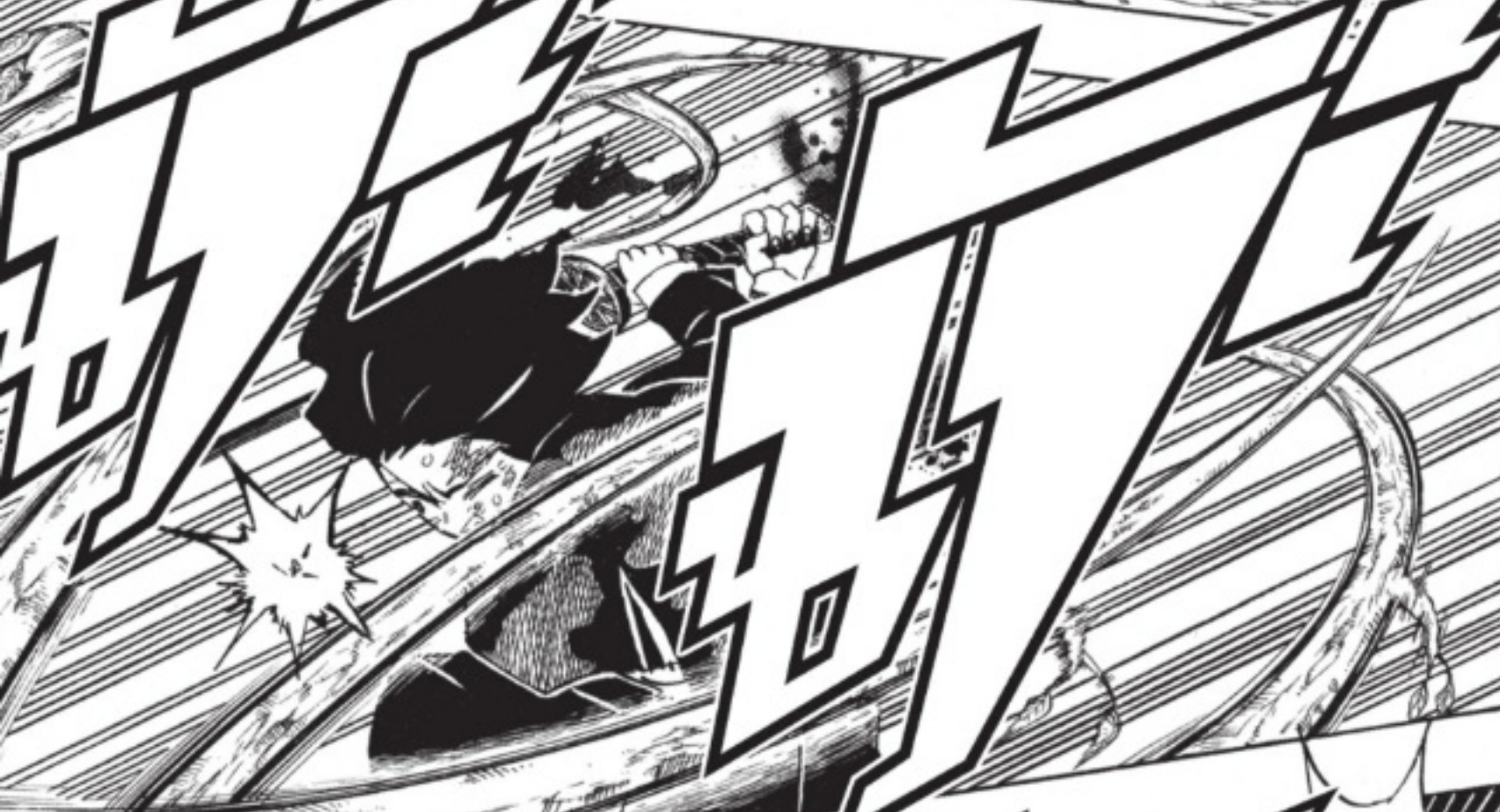
เกนยะ
มีสภาพ
ร่างกาย
ที่พิเศษ

ด้วยพลังบดเคี้ยว
ที่โดดเด่นและ
ระบบดูดซึม
ที่มีความพิเศษ
เขาจึงแปรเปลี่ยน
เป็นอสูรได้
ในระยะเวลาสั้นๆ

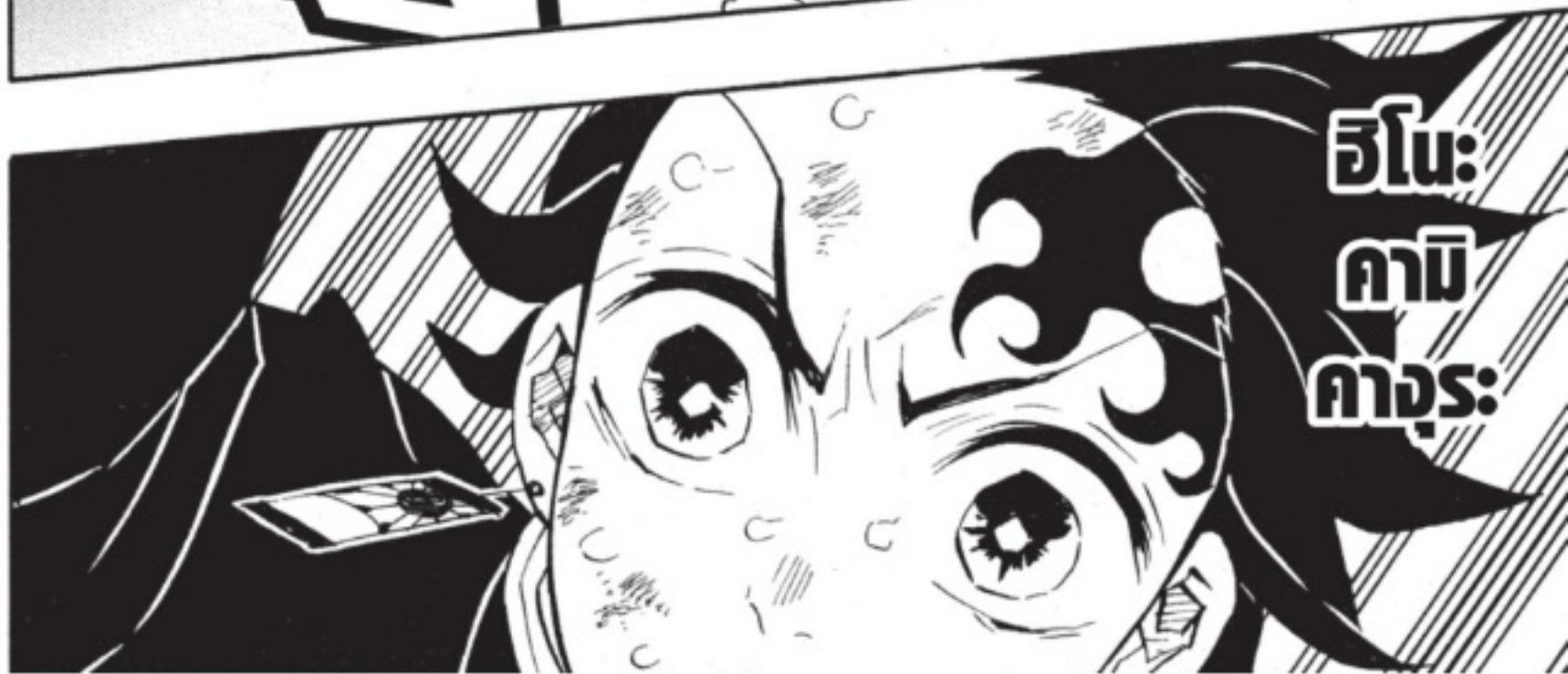
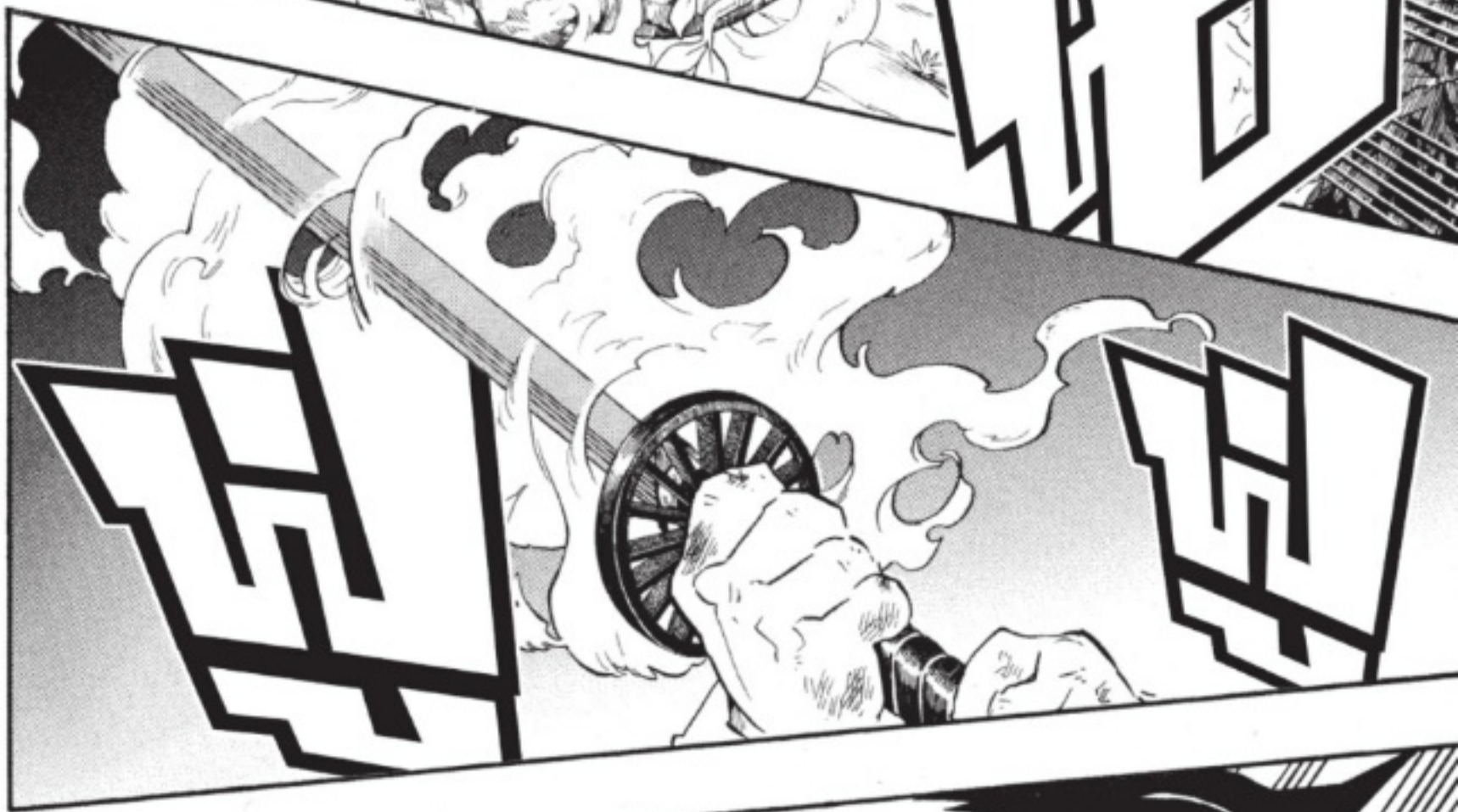

ล้มแล้ว!!
ตอนนี้
แหละ!!

อึก
...

กึ่ง
เป็น
เหมือน
แล้ว...!!

ចិន្តា៖
ការិ
ការុ៖

is
BLS

רפו
גלו
!!

ไม่
อยู่
!!

แหว

อยู่
ไหน
!!

หนีไป
อีกแล้ว
!!

ใกล้ๆ
นี่...

อยู่
ไหน
!!

**รับพิตชอบ
สิ่งที่
แกทำ:**

**แก!!
อย่าหนี
นะ!!**

**ข้าง:ให้แก
รับพิตชอบ
ทั้งหมด**

**ฮาบ
ที่แกทำมา
จนถึง
ตอนนี้**

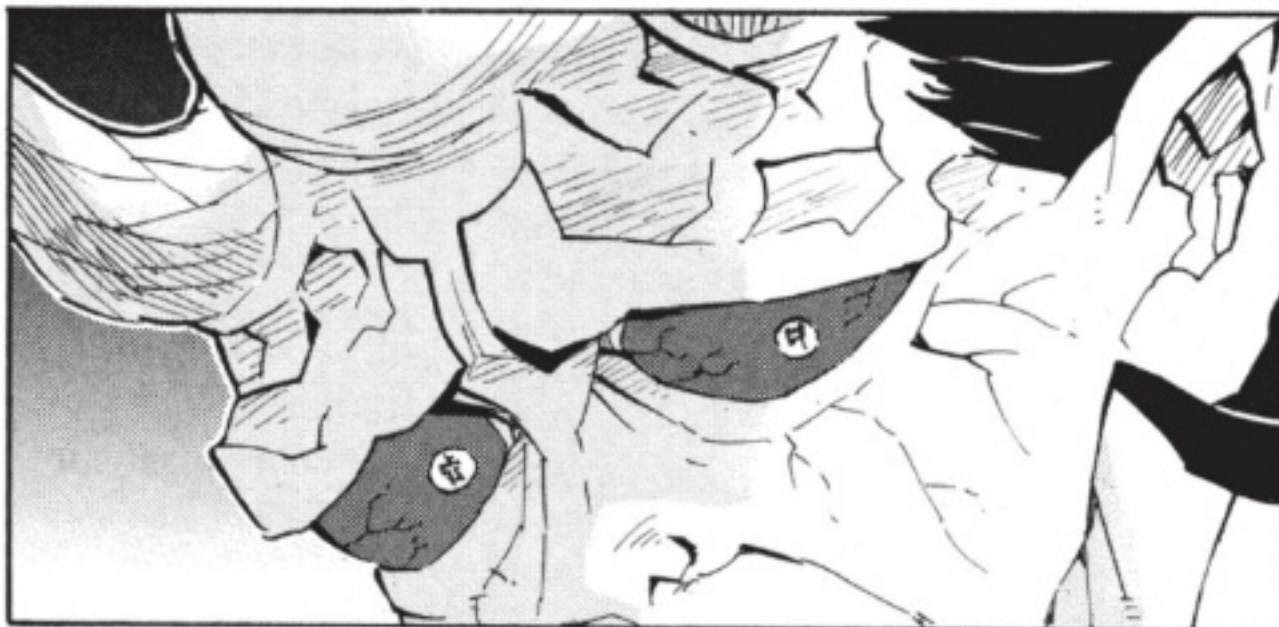
กฤษฎ

**ไม่ให้แก
หนีเด็ดขาด
!!**

แกต้อง
เป็นคน
รับผิดชอบ
ไม่ใช่ใคร
หน้าไหน
ทั้งนั้น

สิ่งที่
แก
ทำ
ลงไป

ไอ้ขี้โกหก
ลั่น
2 แฉก

เป็น
คนอ่อนแอ
ที่ซื่อสัตย์
น่าสงสาร
แต่กลับไม่มีใคร
เห็นอกเห็นใจ

ตั้งแต่
ข้าเกิดมา
ก็ไม่เคย
โกหกซักครั้ง

ไอ้ขำนี่
!!

ทำตัว
ให้มันตึ๋ง
หน้อย
สิ่ว:

!?

การต่อสู้ที่หมู่บ้านของช่างตีดาบ!!

เข้าสู่ช่วงไคลแมกซ์แล้ว!!!

**ชิงทอง
ทำตัวให้เล็ก
และหลบจาก
โจมตีนั้น!!**

**กันจิโร่ เกนยะ และเนซีโกะ
ไล่ต้อนอสูรข้างขึ้นชิงทอง!!**

**อีกด้านหนึ่ง
คันโรจิที่ต่อสู้กับ
ร่างแยก กำลัง
ตกที่นั่งลำบาก!!**

**ขอโทษนะ
โดนฆ่า
แน่เลย
!!**

ก่อน
คุณ
คันโรจิ
จะแยก

ก่อน
อาทิตย์
จะขึ้น

หนอง!!
มันตั้งใจ
จะหนีต่อไป
เรื่อย ๆ

ระ...
!!
เร็ว!!

**สุดท้ายแล้ว กันจิโร่
จะจัดการร่างจริงของ
ชิงทองได้หรือไม่!?**

อีกด้านหนึ่ง
ในขณะที่กำลังต่อสู้กับ
ข้อความที่ทามาโย:
สังหารกันจิไรคือ!?

และความจริงเกี่ยวกับ “ปาน”

จะถูกไขกระจ่าง!!!

ต่อจากนี้
ผมจะขอบอก
วิธีนั้น

หาก
เงื่อนไขครบ
เกรงว่า
ทุกคนเอง
ก็ทำให้เกิด
ปานนั้นได้

การต่อสู้กับ “อสูร”

ดำเนินมาถึงจุดเปลี่ยนแล้ว!!?

ภาพพิเศษ
เรื่อง อสูร

SIAM INTER COMICS

LICENSED BY SHUEISHA Inc.

ดาบพิฆาตอสูร เล่ม 14

by Koyoharu Gotouge

พิมพ์เป็นภาษาไทยครั้งที่ 1

สิงหาคม 2562

เรื่อง : ภาพ	Koyoharu Gotouge
แปล	น้ำหวาน
เรียบเรียง	ปริญญา ทรงฤกษ์, ศุภชัย ศรีพันธุ์
ที่ปรึกษากฎหมาย	สำนักงานอรรถกฏหมายและการบัญชี
บรรณาธิการ	วิชัย ลัมศิริโพธิ์ทอง

จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย : บริษัท เอสเอ็มเอ็ม พลัส จำกัด

ภายใต้ลิขสิทธิ์จาก : บริษัท ชูเอฉะ โตเกียว ญี่ปุ่น ผ่าน บริษัท TUTTLE-MORI เอเจนซี่ จำกัด

KIMETSU NO YAIBA

© 2018 by Koyoharu Gotouge

All rights reserved.

First published in Japan in 2018 by SHUEISHA Inc., Tokyo

Thai translation rights in Thailand arranged by SHUEISHA Inc.

Through Tuttle-Mori Agency, Inc.

สำนักพิมพ์ : สยามอินเตอร์คอมิกส์ ในเครือ บริษัท เอสเอ็มเอ็ม พลัส จำกัด

459 ซ.พิบูลอุปถัมภ์ ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง

กรุงเทพฯ 10310 โทร. 02-694-3010 ต่อ 1506-1507, 1521-1523

จำหน่ายโดย : บริษัท เอสเอ็มเอ็ม พลัส จำกัด

โทร. 02-694-3010 ต่อ 1923, 1914 แฟกซ์ 02-693-0904

ISBN 978-616-492-146-7

ISBN 978-616-492-146-7

KIMETSU NO YAIBA

© 2016 by Koyoharu Gotouge

All rights reserved.

First published in Japan in 2016

by SHUEISHA Inc., Tokyo

Thai translation rights in Thailand

arranged by SHUEISHA Inc.

through Tuttle-Mori Agency, Inc.

อึ้งงง อสุรที่แยกร่างตามลักษณะอารมณ์
จู่ๆ ร่างแยกก็รวมร่างกันและเข้าต่อสู้กับทันจิโร่!
อึ้งงงกล่าวหาทันจิโร่ว่ากลั่นแกล้ง "ผู้อ่อนแอ"
ทำเอาทันจิโร่ที่ต่อสู้อย่างลำบากถึงกับโมโหจัด!?
อีกด้านหนึ่ง โทคิโท เส้าหลักหมอกได้ความทรงจำ
ในอดีตกลับคืน และเข้าต่อสู้กับเกียกโกะ ทันใดนั้น
ก็เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นกับโทคิโท!!

